

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 14. МАРТА 2005. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 14. марта 2005. године са почетком у 10,11 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемекa и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокат Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Александар Зарић, по заменичком пуномоћју браниоца адв. Дејана Лазаревића, окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адв. Николом Гавриловићем, бранилац по службеној дужности окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцима адвокатима Гораном Петронијевићем и Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Жељком Грбовићем, окривљени Жељко Тојага са браниоцима адвокатима Гораном Петронијевићем и Крстом Боботом.

Нека приступи пред судско веће позвани сведок Зоран Јањушевић.

Констатујем да је приступио сведок Зоран Јањушевић.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока Зорана Јањушевића.

Председник већа: Ваше име и презиме?

ЗОРАН ЈАЊУШЕВИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Зоран Јањушевић: Тодор.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Зоран Јањушевић: 20.8.1960. године у Сарајеву.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Зоран Јањушевић: Електроинжењер.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Зоран Јањушевић: Крунска 75, Београд.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима и оштећенима?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Председник већа: Дужни сте да суд обавестите о евентуалној промени адресе пребивалишта.

Сада ћу Вам рећи Ваше дужности и законска упозорења за сведока у кривичном поступку.

Дужни сте да суду саопштите све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да је лажно сведочење кривично дело.

Као сведок сте дужни да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме себе или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гођењу.

Да ли сте разумели ова права, упозорења и обавезе сведока у кривичном поступку?

Сведок Зоран Јањушевић: Разумео сам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да у својству сведока у кривичном поступку положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам рећи текст заклетве, ако сте сагласни са тим текстом, само реците «да», да скратимо процедуру, а ако не, онда реците разлог због чега нећете да положите заклетву.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Председник већа: Реците нам све што Вам је познато о предмету овог кривичног поступка, убиству председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића. Изволите.

Сведок Зоран Јањушевић: Ја, ако можете да ми помогнете одакле да почнем?

Председник већа: Ја бих Вам рекао које смо ми околности предвидели на које ћемо Вас саслушати, па можете онда у неометаном излагању да изнесете све што имате, а након тога би Вам постављали питања. Дакле, да ли сте били у згради Владе Републике Србије на дан када је извршено убиство председника Владе Србије др. Зорана Ђинђића 12. марта 2003. године, шта сте чули том приликом, шта сте све видели, у ком положају је био покојни др. Зоран Ђинђић, да ли му је пружена помоћ, све што сте чули, видели тог дана, затим, да ли сте Ви били његов саветник за националну безбедност, да ли сте били члан Савета за државну безбедност при Влади Републике Србије, да ли сте предузимали након случаја Лимес било какве радње у смислу повећања безбедности председника Владе Републике Србије, да ли је постојала било која индиција о томе ко је покушао евентуално, ако имате било каква сазнања, атентат на председника Републике др. Зорана Ђинђића 21. фебруара 2003. године, сазнања о томе што имате, шта сте разговарали са сведоком оштећеним Миланом Веруовићем везано за долазак и боравак на Копаонику 16. фебруара 2003. године, све мере безбедносног карактера, да ли сте знали да ли прети опасност по живот председника Владе др. Зорана Ђинђића и све што Вам је познато о томе, дакле, да ли знате ко су наручиоци, инспиратори, организатори, извршиоци убиства председника Владе Републике Србије. То би било укратко све што би Вас питали у глобалу, везано за предмет Вашег сведочења. Дакле, све што знате о томе реците нам у неометаном излагању, а касније ћемо постављати питања. Изволите.

Сведок Зоран Јањушевић: Разумео сам. Ја бих желео прво да разјасним, значи, мој статус у Влади Србије. Ја сам у Владу Србије дошао 15.3.2001. године. По доласку у Владу Србије нисам остао у Влади Србије да радим, него сам послат да будем стечајни управник бродоградилишта Београд и бродотехнике у Макишу. Тада сам имао решење саветника за економију, привреду и аналитику. То решење је било на одређено време, 6 месеци. Отишао сам у те две фирме и скоро више од неких три и по месеца сам боравио у тим фирмама и нисам долазио у Владу Србије. У Владу Србије почињем да долазим после деведесет и нешто дана тог стечајног поступка у обе те фирме, што значи негде у лето 2001. године и почињем да радим на пословима економије, привреде и аналитике. Постоје решења значи моја о запослењу. Никада нисам био саветник за безбедност, значи, никада нисам имао такво решење и никада нисам бринуо о безбедности Премијера. Након побуне Црвених беретки, Влада Србије формира савет за државну безбедност. У том савету за државну безбедност ја сам једанаести или дванаести члан. То је значи моје званично запослење у Влади и од тада, значи од побуне Црвених беретки, од тог тренутка када сам постао члан савета за државну безбедност почињу, да кажем, неке

моје и додирне и сазнања и додир са системом безбедности и уопште са том проблематиком. У ствари, на тим свим састанцима савета за државну безбедност, ја се први пут упознајем са свом том проблематиком. То је што се тиче мог статуса у Влади Србије. На дан самог убиства Премијера, ја сам био у Влади у својој канцеларији и пошто сам најраније долазио од свих на посао, завршио сам своје неке те обавезе и пошао сам из канцеларије на првом спрату где је била, 53, до кабинета Премијера који је био исто на првом спрату и у том тренутку када сам био већ у ходнику, чуо сам два да кажем, као ударца, као нека два звука која је, искрено да Вам кажем, у том тренутку нисам помислио уопште да се ради о пуцњевима, јер баш изнад моје канцеларије су вршене адаптације и мењано је грејање и тако да је то свакодневна бука била и свакодневна лупа. Пошто тај део од 53 до кабинета Премијера води тачно према степеницама на помоћни улаз, овај улаз на који смо улазили, ја сам чуо доле у приземљу жамор и пошао сам степеницама да сиђем и већ је ту била и галама, пошто је прилично дугачак тај ходник и видео сам Премијера како лежи на том, ја мислим први подест, не могу сада да се сетим тачно, али колико има степеница, не могу тачно да се сетим сада, али на првој оној равнини сам видео Премијера како лежи и видео сам обезбеђење око њега из зграде. Стрчао сам доле. Подигао сам му главу, нисам видео нигде, значи, са предње стране никакву крв, ништа нисам видео. Онда сам га раскопчао, подерао сам му дугмад, кошуљу, кравату и тада сам на његовој десној страни, овде испод ребара, видео рупу величине можда нокта. Нисам знао шта да радим. Још сам га подигао и тражио сам да ми донесу воде и тек када сам га подигао да га умијем водом, десну руку сам своју завукао испод његове леве плећке и онда сам осетио ту огромну рупу и одваљено, као комад тела. Све то, знам да ми је неко дао неку мајицу, да сам ја то њему стављао од позади и ту мајицу, као да престане са крварењем. Изнад мене је неко говорио да се зове хитна помоћ. Пошто ја нисам дизао главу око себе, у једном тренутку смо схватили да нема од тог звања хитне помоћи ништа. Ја сам рекао да било које ауто окрену некако да га унесемо у ауто и да идемо сами. Ја сам га подигао, касније ми је ту неко помогао из обезбеђења, отворили су врата и унели смо га у ауто, пошто је прилично незгодно било, у једном тренутку је његова глава мени испала из руке и ја сам чучнуо да му ухватим главу и онда сам ушао у ауто у тој брзини и ставио сам му главу у крило и тада смо отишли у Ургентни центар. Већ у току путовања ја, моје мишљење је да је Премијер већ био мртав. У ствари, пожутео је скроз у лицу, више је поцрнео. Кад смо дошли у Ургентни центар изнели смо га из аута и ја га више нисам видео. То што се дешавало даље у Ургентном центру, мислим, већ је познато, али могу да кажем, били су се окупили већ Зоран Живковић, не знам тачно ко је био, знам само у једном тренутку да је госпођа Ружица Ђинђић дошла и да је требала да прими инекцију за смирење. Када су доктори рекли да

нема, да су све учинили и да нема спаса и да је Зоран преминуо, то се полако ту разилазило. Ја сам остао још ту са неким доктором који је мени, сада не знам, верујте, да ли ми је дао мобилни телефон, да ли ми је дао бројаницу коју је имао на руци, дао ми је неку кесу, са неким стварима, коју сам ја понео са собом и те ствари сам дао госпођи Ружици Ђинђић. Задњи сам се вратио у Владу Србије. Тамо сам, када сам дошао у Владу, тамо је већ да кажем, били су сви на окупу у некој малој сали, у ствари у Премијеровој малој сали, која је била повезана са његовим кабинетом. Све касније да кажем, било је ту окупљање, ја сам гледао онако мало да се склоним, нисам се баш осећао најбоље, у ствари требао сам да се пресвучем, пошто сам био крвав сав, па онако само да кажем није било угодно гледати свима мене таквог. Не знам, неко ме је одвео, дао ми је неку кошуљу, нешто, пресвукао сам се, тако да доста тога се не сећам, пошто прилично сам потресен био и то је то што се тога тиче. Што се тиче свих мојих сазнања она проистичу из тога да сам ја као члан савета за државну безбедност био упознат са тим да кажем свим дешавањима око тога, на тим састанцима на којима је дискутовано о многим проблемима безбедности у Србији, па између осталог је било да кажем, изношена је и борба против организованог криминала и криминалних група које се да кажем баве криминалом не територији Београда и Србије. Један од да кажем, заједничких ставова свих чланова савета за државну безбедност је била да што пре мора да се крене у обрачун са свим тим и онда је ту прилично било, да кажем, доста жучних расправа, на који начин, како, да ли да се то крене неким озбиљним резovima, одмах, да ли да се припреми то правно, да ли овако, значи била је дискусија, ја не знам сада, да ли сада могу да износим, да причам све те састанке или је можда једноставније да се узму ти стенограми савета за државну безбедност, па да се прочитају, јер ја не неки начин не знам колико могу уопште да говорим о тим састанцима јер ми смо били сви везани службеном и државном тајном као чланови савета за државну безбедност, па се бојим...

Председник већа: Пошто нисте ослобођени од чувања државне тајне, онда не морате сведочити о тим конкретним детаљима, јер је то неопходан услов да би могли то да кажете на суду. Изволите, наставите даље.

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим, ту желим само да додам, хвала Вам, али ту нема никакве специјалне, мислим, нису то никакве специјалне тајне, него ја се само једноставно бојим да ми сутра не каже неко да сам добио кривичну пријаву због одавања службене тајне. То је једноставно расправа свих чланова државне безбедности да се крене у обрачун са организованим криминалом, на које начине, како, ту је било и личних расправа. Поменуте су многе у новинама, значи, између

осталог, велики део тих састанака се бавио и тим организованим групама Сурчинским, Земунским и тако даље и бавио се исто тако Јединицом за специјалне операције. Толико могу да Вам кажем што се тога тиче.

Председник већа: Да ли сте Ви имали било каква сазнања радећи као члан у савету за државну безбедност о томе да се припрема атентат на председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Зоран Јањушевић: Знате како, ја сам добијао то такозвано екстерно информисање уместо Премијера. Значи, он је у једном тренутку потпуно да кажем то предао мени и одлучио се више да не чита ту пошту која је долазила, пет људи је можда добијало ту пошту у Србији, председник Градске скупштине, Премијер.... Ја сам добијао ту пошту редовно, значи, оно што је било интересантно ја сам на неки начин, пошто је то онако обимно, како када у ствари, у зависности од дешавања, ја сам био у обавези да њему то да кажем сажмем у један одређени број реченица, речи и да му то или усмено или писмено предам. Из свега тога било је најавна, значи о покушајима убиства Премијера Ђинђића и тако даље, али то се у то време односило на такозвану Макину групу где се из тих анализа утврдило да они желе да ликвидирају, па сада, све редом, оне који су они наводили тамо и то смо добијали у тим извештајима и Премијер је био упознат са тим извештајем. Значи, када је нешто важно били, поготово тако неке ствари, ја сам њему давао да прочита. Узимао сам то, паковао назад, пошто је то пошта обавезна да се врати одмах истог дана назад. Добијете две коверте, једну добијете када отворите, а унутра добијете другу коверту, коју, када прочитате тај извештај вратите у ту коверту и вратите назад у Ресор државне безбедности или БИА. Значи, сва моја сазнања произлазе из тог дела. Никада нисмо дошли до сазнања да на тај начин, да та група спрема убиство Премијера.

Председник већа: Да ли сте Ви имали било каква искуства у вези послова безбедности државе?

Сведок Зоран Јањушевић: Искуства у вези послова?

Председник већа: Послова безбедности државе, пошто сте били члан савета за државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесам био члан савета за државну безбедност. Ја нисам имао нека специјална искуства, осим што сам током 1991. године и почетком 1992. године био у националној

безбедности Републике Српске, годину дана и водио сам управу технике.

Председник већа: Реците нам поред тих информација везаних за групу Жељка Максимовића и претњи да ће се извршити атентат на председника Републике др. Зорана Ђинђића, да ли сте даље током рада сазнали за било какву информацију да се припрема атентат на Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Из документације и уопште, пошто ја кажем Вам, моја сазнања проистичу из тих папира, из тих информација, ја сам мислим, не користим се да кажем, рекла – казала, а не ходам по кафанама, нисам имао те информације, значи моје све што проистиче је из сусрета на савету за државну безбедност, одлазака горе на састанак код господина Савића и Брацановића. Значи сва моја сазнања проистичу из тога. Ја нисам имао никакву информацију да ће се то десити.

Председник већа: Какав је однос био у професионалном смислу и сарадња са Милорадом Брацановићем током Вашег рада?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате како, ја сам се горе појавио као човек који ће да контактира са њима, пошто Премијер није имао времена, као члан савета за државну безбедност. Ја сам се појавио да добијем неке информације, да пренесем Премијеру евентуално шта се дешава и тако. Нисам толико контактирао, повремено сам контактирао са господином Савићем, а са господином Брацановићем сам чешће се виђао, пошто је он имао обичај да нас позове на састанак горе код себе, да нам на нешто укаже, објасни и тако даље. Значи, мој овако да кажем професионални однос је био чисто професионалнији. Једно време смо били на «Ви», касније смо били на «Ти», док нисам схватио да он мене неке ствари лаже и да он прави будалу од мене, пошто је он мислио вероватно да ја сам баш толико неписмен у томе свему. Када сам ја схватио да у ствари он многе ствари мене лаже и да то није истина што он говори, ја сам одлучио да попутно престанем да долазим горе, осим када сам долазио као члан савета за државну безбедност на састанке, пошто су се сви састанци одржавали на Институту за безбедност.

Председник већа: На основу чега сте утврдили да Вас Милорад Брацановић лаже док је радио у Ресору државне безбедности као заменик начелника?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, многе ствари које је он покушао на неки начин мени да каже, да исприча, да нису се поклапале

са оним што је у стварности. Ја сам касније био у вези са господином Ненадом Милићем, који је био заменик министра унутрашњих послова. Јавна безбедност је имала друге податке о неким стварима, господин Брацановић је презентирао друге податке и ја сам тада видео да то нешто није у реду.

Председник већа: Да ли сте имали сазнања у каквим је односима Милорад Брацановић био са првоокривљеним Милорадом Улемеком?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја право да Вам кажем никада нисам тако нешто процењивао, у старту какав је неко и у каквим је односима. Ја сам имао прилике да присуствујем ту да кажем пар пута и виђењима, а са господином Брацановићем и Улемеком, али знате како је то изгледало, Брацановић нас позове на састанак и онда ми дођемо на састанак, а онда се појави господин Улемек као случајно је навратио, може ли да уђе у канцеларију, мислим, није мој кабинет, није моја канцеларија, нисам имао ништа против. Два пута значи сам био у прилици горе у канцеларији да се видим са њим. Оба пута сам био позван. Први пут сам био позван да дођем, нисам знао зашто. Разлог је, када сам дошао горе, сазнао сам разлоге, био је да се помогне господину Улемеку око проблема које је имао са тастом и са ћерком. Значи они су били ухапшени на аеродрому у Атини са лажним пасошима и од мене је тражено да зовем амбасадора Батаковића да се види шта је са њим. Пошто ја нисам познавао амбасадора Батаковића ни касније неког конзула у Солуну, нисам познавао њих, ја нисам ни могао да зовем и да тражим и да питам и на томе се завршило. Ја сам отишао. Други пут је дошло до састанка, опет кажем састанак, све је то пет, десет минута, значи, пошто се то направи тако да се сусретнемо. Други пут је дошло до тога када смо господин Милић и ја позвани били код Брацановића на састанак да нам се предложи да се господин Легија врати у БИА за саветника за борбу против организованог криминала, где је нама било предочено од господина Брацановића да је њему то обећано, после одласка у пензију или већ где је отишао, не знам. Значи, ја сам ту мало незгодно реаговао, онако ружно, подигао се и отишао. Ето то је што се тиче тих састанака, односа. Мој однос са Брацановићем касније се заострио. Самом сменом господина Брацановића ја сам тај дан добио претње од њега. Значи, он је назвао заменика министра унутрашњих послова Ненада Милића и рекао му да ми поручи да ће још праштати. Пошто ја не трпим такве претње, ја сам се тај дан спаковао и отишао на Институт да са њим у четири ока разрешим шта ће то да прашти и шта ја имам са њим и на било који начин.

Председник већа: Шта је било том приликом када сте разговарали са њим у односу на шта се то...?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, том приликом ја сам остао, дошао сам можда око 8 сати, верујте ми да не знам, мислим да сам изашао око 3 – 4 ујутру. Мислим да сам изашао око 3 – 4 ујутру.

Председник већа: Реците нам садржину тог разговора, да расправите о чему се ту ради у односу на његове претње, према коме то да прашти, чиме он то прети?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам господину Милићу рекао да због његове смене је поручио мени да ће још праштати и пошто нисам могао то да трпим, ја сам се спаковао и отишао директно да се суочим са њим, да видим шта ће то да прашти.

Председник већа: И шта је он рекао приликом тог суочења?

Сведок Зоран Јањушевић: Ништа. Он је био онако суздржан, мислим видео сам боцу пића на његовом столу. О милион ствари смо разговарали, ја се више не сећам, пошто сам прилично био у афекту. Био сам у ствари спреман на јако ружан начин да се обрачунам са њим, на страну што он више у ствари тај дан није био заменик шефа за државну безбедност. На крају сам, не знам у које доба се спаковао и отишао. Од тада никада више никакав контакт нисам имао са њим.

Председник већа: Ван тог формалног елемента да је ту било пиће, да сте разговарали, јесте ли Ви њега директно питали, чиме то он прети, шта то значи праштати?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Ја сам га питао шта ја и ти имамо, шта то ти имаш према мени и ја према теби, па да би ти мени рекао да ће још праштати и што ти мислиш да се ја бојим тебе. Он је онда почео да прича небулозе, од не знам, од 1990. године неке приче, да је он овакав, онакав. Мислим, мене то уопште није интересовало, знате. Човек је ту покушавао нешто мени да објасни, ништа конкретно. Ја сам рекао молим те само да разјаснимо шта ти то имаш мени да претиш и на крају крајева постоји сведок коме је он то рекао. Реци ми, кажем у то доба су још «беретке» чувале горе Институт, али нисам имао никакав проблем јер једноставно знам свој однос који сам имао са њим и што је он мислио да сам ја у ствари крив за његову смену. Он је то вероватно повезао са тим.

Председник већа: Да ли сте имали сазнања да ли је и које врсте, ако је имао, Милорад Брацановић имао контакте или сарадњу са покојним Душаном Спасојевићем и да ли сте знали ко је Душан Спасојевић?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Ја нисам знао да ли је он имао сарадњу и нисам знао ко је Душан Спасојевић. Нисам знао да кажем уопште док нисам дошао у посед тих папира као члан савета за државну безбедност, уопште нисам знао та лица из криминогених средина ни по именима ни из новина, уопште нисам био упознат, тако да нисам знао да ли он има контакте. Он је покушавао у тим неким приликама да се похвали са, да кажем, првим оперативним везама његовим, пошто он то све подведе под службену дужност. Значи, код њих је све што ураде по службеној дужности, да кажем, све је то служба, све је то за државу, све је то...., тако да мене није то ни интересовало, искрено да Вам кажем, где он иде, шта ради. Говорио ми је значи, некада, е данас сам био са не знам, Страхињића Бана са Радетом Булатовићем по службеној дужности, данас сам био са криминалцима да ми открију ко убија, данас сам био са овим, мене то није интересовало. У ствари, ја сам све више и више нисам предавао пажње његовим тим да кажем речима које је он мени говорио и описивао, зато што сам знао да ме лаже.

Председник већа: Како сте Ви протумачили ту претњу Милорада Брацановића да ће праштати, на шта се то односило, да ли се односило на неко убиство и на апстрактно или на конкретно Вас или неког другог или неког члана Владе или председника Владе, како сте Ви то протумачили, јесте ли расправили то питање са њим, човек заменик....?

Сведок Зоран Јањушевић: Па никако није хтео да се изјасни. Значи ту ноћ није хтео да се изјасни на те околности.

Председник већа: Како сте Ви то схватили када сте чули за то?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам то схватио као личну претњу зато што је он у задње време имао проблем да дође лично до Премијера, зато што је Премијер скоро тридесет дана или месец дана пред његову смену имао податке од стране амбасаде да на неки начин Брацановић има контакте са тим људима и да на неки начин пружа логистику и ти људи су му рекли да то не може тако, да се не може изборити са организованим криминалом док је он горе и једноставно је тражио његову смену и он је мислио да у ствари сам ја тај који иницира његову смену.

Председник већа: То је што се тиче разлога за његову смену али сада кажете са тим људима да је давао логистику, можете ли да нам кажете ко су ти људи?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате како, ја немам ту информацију зато што мени је само Премијер рекао да је он добио информацију да не може да се, да кажем, то тако реши и избори са организованим криминалом и са свим тим групама, због тога што нема пуне сарадње са господином Брацановићем, а од кога је од страних амбасадора он то добио, ја стварно не знам. Знам само да је стално тражио смену и тих протеклих месец дана да је инсистирао на што бржој смени.

Председник већа: Реците нам да ли сте током боравка председника Владе др. Зорана Ђинђића на Копаонику, фебруара 2003. године, имали било каква сазнања да га прате плаћене убице из одређене криминалне групе?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, то што ме питате се односи на изјаву Милана Веруовића. Тачно, ја сам када је Милан Веруовић се појавио рекао њему то, а то је из једне информације да једна криминална група је боравила на Копаонику током боравка Премијера и гледала како он игра фудбал. Значи, та криминална група није била у вези са Земунским кланом, значи та информација није се односила на Земунски клан, него се односила на некакве трговце антиквитета и не знам већ чега, који су праћени због наводног покушаја убиства инспектора или шта је већ био, начелник УБПОК-а Драгана Карлеуше. Значи, то је потпуно информација која је дошла до мене у писаној форми, је да постоје криминалци који су боравили на Копаонику и да гледају са трибина да Премијер игра фудбал. Моја реакција је била, «господо из обезбеђења зар нисте могли преконтролисати госте хотела и видети ко су и шта су?». Значи, то је моје сазнање.

Председник већа: Да ли сте Ви давали покојном Премијеру др. Зорану Ђинђићу и припадницима његовог обезбеђења савете што се тиче начина функционисања обезбеђења Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи, ја нисам уопште имао такав контакт са његовим обезбеђењем и нисам се уопште бавио његовим обезбеђењем. Постојали су начелник обезбеђења тог, Вукосављевић, касније не знам по тој линији рада како је то већ ишло, Шеста управа, тако да се то мене није дотицало. Само је у пар наврата од мене тражено да утичем на савету за државну безбедност где је био присутан и министар и господин Андрија Савић да се материјална средства побољшају обезбеђењу. То је било толико што се тиче да кажем мог контакта са њима. Они су тражили преко мене да ја утичем да им се побољшају материјална средства.

Председник већа: Ваша сазнања која имате о случају код хале Лимес 21. фебруара 2003. године, реците нам све што знате о том догађају?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, не могу да се сетим ко ме је позвао када се то десило, углавном неко ме је позвао и ја сам отишао код министра Михајловића у кабинет на састанак. На том састанку већ су били присутни, не знам сада, не могу да се сетим, генерал Лукић, републички тужилац Симић, верујте не могу да се сетим пошто су излазили и улазили, долазили су, али знам да сам ја седео поред господина Симића и да смо расправљали око тога и да је проблем био у томе на који начин да се састави кривична пријава, значи, пошто је да кажем оно што је затечено и како се то све одиграло, није било како је тада господин Симић рекао основа за подношење кривичне пријаве за покушај атентата. Моје реакције су биле, пошто је већ у то време почело праћење против, да кажем, почела обрада и праћење свих организованих тих група где смо рецимо 20 дана раније имали информације да не знам, Багзи вози «Мерцедес 300», да вози џип «Мерцедес» и тако даље, моја реакција је била само, «људи, немогуће је да вози «тамић» од не знам 1.000 еура и Багзи који користи аутомобиле и шта ће он у камиону», ето то је моја реакција била, само што ја нисам правник по струци, ја стварно нисам хтео ту да утичем на који начин, ја сам само молио да нађу заједнички језик МУП и тужилаштво и да пробају да направе нешто конструктивно у том случају.

Председник већа: Да ли сте имали било каква сазнања из Управе за борбу против организованог криминала везано за сам догађај код хале Лимес, да ли је ту на основу њихових оперативних података било организације људи који би извршили атентат на Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Тада не.

Председник већа: Да ли сте знали ко је окривљени Дејан Миленковић звани «Багзи» и да ли припада некој криминалној групи?

Сведок Зоран Јањушевић: Већ тада је постојало у извештајима, значи појављивало се његово име и презиме и надимак под знацима навода и да је припадник Земунске групе. Значи у извештајима које смо добијали.

Председник већа: Да ли сте имали податак ко су припадници Земунске групе?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, то је некада, не могу да се сетим сада, у тим документима некада је набрајано више имена, некада мање, тако да вероватно како су вршене обраде и поступци, тако смо добијали извештаје.

Председник већа: Да ли сте Ви разговарали телефоном са оштећеним Миланом Веруовићем док је боравио као шеф обезбеђења председника Владе др. Зорана Ђинђића у Бања Луци и ако јесте која је садржина разговора била?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесте, ја сам га позвао иако дуго нисам могао да га добијем, у ствари, тада је већ трајала та конференција за штампу у Бања Луци и Милан је био искључен. Значи, када се завршила конференција за штампу, ја сам успео да га добијем и да му јавим да је то ипак постоји могућност да је био покушај атентата и да Премијер се суздржи са својим изјавама. Ја сам га навече и сачекао на аеродрому и отишао сам са њим кући и био сам дуго код њега и разговарали смо о свему. Он је мене питао о чему се ради и ја сам му изнео све детаље са тог састанка код министра Михајловића.

Председник већа: Ваша лична оцена тог догађаја каква је била с обзиром на положај на коме сте се налазили у Влади Републике Србије и која је садржина разговора била са др. Зораном Ђинђићем о том догађају?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, мој лични утисак је, рекао сам Вам малопре, из ранијих података који су постојали да је то био покушај атентата. Ја сам га и изнео јавно и тада на састанку пред министром и пред тужиоцем и пред генералом Лукићем и не знам већ ко је ту био, а навече сам испричао Премијеру опет од раније, шта, како, које су информације, зашто. Он се распитивао како је то могуће, шта се десило, где је тај Багзи сада, да кажем, све га је интересовало. Тражио је, могу ли се ти папири видети, како је то направљено, дај да зовемо Батића, Михајловића, зашто се то тако, мислим, он је био оно да кажем, тражио је одмах, дај да реагујемо, дај да видимо шта ће се десити, како то може да се деси, зашто није, мислим, јако пуно тих ствари је у ствари постављао ми је питања на која ја нисам имао одговор јер нисам могао да му објасним да кажем правно зашто није поднесена кривична пријава за атентат, покушај атентата, а не за не знам фалсификовање, за шта већ, не сећам се.

Председник већа: Да ли је покојни председник Владе др. Зоран Ђинђић тада био свестан опасности да постоји могућност да се изврши атентат на њега?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да Вам кажем, зато што он никада то тако није се изјашњавао и он никада на тај начин није да кажем једноставно говорио о себи, да сада он каже ја се бојим, ја се не бојим, не, он је то држао за себе и никада преда мном није тако нешто рекао.

Председник већа: Нисам мислио у директном смислу, него и из садржине разговора, рационалног приступа према догађају, да ли је схватио да ли се ради о опасности по његов живот или није, управо на основу овог разговора који сте водили Ви са њим?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, ја верујем да је схватио, али кажем Вам, мислим, мислим да је схватио јер после мене је ја мислим то вече када сам ја отишао, отишао и амбасадор Монтгомери код њега, тако да вероватно из свих тих разговора је он схватио да се ради о његовој угрожености и о свему томе, али он је тих дана прилично имао променљиво расположење, због болова у нози, тако да нисте могли да видите из чега може да проистиче та забринутост или замишљеност или тако нешто.

Председник већа: Да ли је након догађаја код хале Лимес појачано обезбеђење председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, колико сам ја разумео јесте, на неки начин јесте било, само што ја нисам упознат на који начин је било појачано обезбеђење и шта је са тим обезбеђењем, мислим, нисам био упознат како је то урађено.

Председник већа: Да ли сте о проблемима обезбеђивања председника Владе др. Зорана Ђинђића разговарали са Владимиром Вукосављевићем?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, Вукосављевић је имао обичај да сврати евентуално једном у месец дана, да кажем, код мене у канцеларију и увек је то био повод да се он пожали на проблеме које има у организационом смислу, у да кажем, тим неким њиховим односима, ту је постојала једна не могу да кажем, ајде, могу да кажем, нетрпељивост између раније тих запослених радника у Шестој управи и овог обезбеђења Премијера Ђинђића, тако да никако нису могли да нађу заједнички језик. Вукосављевић је увек долазио да се жали на то да не могу да нађу заједнички језик у раду и да то њему ствара проблеме и да тако.

Председник већа: Да ли знате да ли је дао оставку на место шефа његовог непосредног обезбеђења Владимир Вукосављевић и који су разлози за ту његову одлуку?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, колико ја знам, ја га нисам видео, ја сам у ствари после тога када је дао оставку једном сам га видео. Он ми је само рекао да он не жели више то да ради, да он не може да дође, да никада није примљен код Брацановића, да никада није примљен код директора Агенције, да њему неће да дозволи да њему наређују тамо неки из бивших структура власти и да он сматра да је то све погрешно, да он потпуно има други концепт обезбеђења Премијера и да неће да одговара за било шта ако се деси.

Председник већа: Да ли је он наговештавао или имао нека сазнања о томе да се припрема атентат на Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Значи, он је мени само рекао да је он потпуно разочаран системом рада, да он не може да дође до својих претпостављених који су њему били значи претпостављени, да он не зна где припада, да ли припада МУП-у, да ли припада БИА и да он неће више да ради.

Председник већа: Да ли Ви знате у том организационом смислу ко је био надлежан за бригу о безбедности Премијера, да ли је то био МУП или БИА?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ако мислите о физичком обезбеђењу, у том тренутку је постојао један велики вакум између тога о физичком обезбеђењу ко где ради и ко је надлежан, зато што тада је престајао радни однос људима из Шесте управе и та управа се гасила и они су требали да пређу у МУП. То је један период од два, три месеца где је био вакум, где је, имам осећај, по инерцији се то све дешавало, а што се тиче значи о безбедности Премијера сматрам да су сви били дужни и обавезни да брину о томе колико МУП, толико и БИА и остале службе.

Председник већа: Да ли знате да ли су искључене камере и када пре него што је извршен атентат на председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја нисам упознат са тиме, мислим, није уопште се додиривало са мојим делом рада. Значи, нисам знао тај систем камера, да ли ради, да ли не ради.

Председник већа: Да ли знате ко је био непосредно задужен за питање безбедности што се тиче камера које су постојале у Влади и око Владе Републике Србије у систему обезбеђења?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Председник већа: Да ли Вас је интересовало то са професионалне тачке гледишта, да ли раде камере и да ли сте се распитивали када су се искључиле камере након атентата, ко је то наредио, на основу које одлуке, ко је донео одлуку и када је дошло до искључивања камера управо на улазу број 5, где је извршено убиство?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Морам да кажем да нисам се интересовао. Ја једноставно се нисам мешао у туђе послове, нисам се распитивао да ли раде камере, не раде, значи једноставно претпостављао сам да постоје задужени људи у обезбеђењу зграде који се тиме баве и ја нисам једноставно имао разлога да некога сада питам да ли то ради или не ради.

Председник већа: Да ли сте Ви лично познавали првоокривљеног Милорада Улемека?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, толико из ових виђења која сам навео.

Председник већа: Када сте га први пут упознали?

Сведок Зоран Јањушевић: Када сам га први пут упознао? Па, ја никада се нисам са њим оно, упознао, да кажем да сам пружио руку. Ја сам тај и тај, а он да је рекао тај и тај. Човек је ушао у канцеларију, није било званичног упознавања.

Председник већа: Које године је то било?

Сведок Зоран Јањушевић: 2002. године ја мислим, не знам. Значи, све после побуне Црвених беретки, јер ја до тада никада нисам пре дошао на Институт и никада нисам имао контакте са тим службама.

Председник већа: Да ли је, како Ви кажете...

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам први пут дошао на Институт и на Бањицу ноћ када је била побуна Црвених беретки.

Председник већа: Шта знате све о тој, како Ви кажете, побуни Црвених беретки, који су узроци били, ко је то организовао, шта се дешавало том приликом, који су захтеви постављени, да ли је било политичких мотива?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја не знам ништа око тога. То је једноставно тај део када ја тек..., после тога је савет фомиран, можда 15 – 20 или месец дана после тога, тако да ја знам онолико колико сам се затекао у Влади. Био сам на неки начин у Влади као дежурни тај дан и то вече, пошто из тог знам како се одвијало и шта, остале појединости не знам.

Председник већа: Да ли имате било каквих сазнања о томе каква је улога била првоокривљеног током побуне Црвених беретки?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је учествовао на било који начин доласком, разговорима у побуни Црвених беретки Душан Спасојевић?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја не знам. Ја никада нисам човека видео. Значи, нисам имао уопште да кажем никаквих, осим касније, значи после када се формирао савет за државну безбедност, било је изнесено да је он учествовао у томе и тако.

Председник већа: Савет за државну безбедност је имао своје надлежности?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Председник већа: Реците нам да ли је имао било какве ингеренције савет за државну безбедност према Јединици за специјалне операције када је донета одлука да се они изместе из Ресора државне безбедности?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја мислим да је тада на савету формулисано да њихова употреба у било које сврхе више не може се да кажем, ничијом наредбом употребити док савет за државну безбедност и Влада Србије не донесу одлуку. Тако је некако закључак формулисан, ја не знам, не могу да се сетим, али знам да је суштина да употреба ЈСО-а више не може на наредбу директора БИА, министра унутрашњих послова, него прво савет за државну безбедност па онда одлука Владе.

Председник већа: Да ли сте Ви имали било каквих сазнања о томе да ли постоје индиције да се било ко од припадника ЈСО-а бавио криминалним делатностима у прошлости?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. У информацијама које су слате Премијеру и које су изношене на савету за државну безбедност, није се дотицало да кажем појединачно и поименично чланова ЈСО-а па да се конкретно о сваком појединачно од њих расправља.

Председник већа: Да ли Ви имате сазнања да ли је првоокривљени Милорад Улемек јануара 2003. године обратио се јавности отвореним писмом преко медија?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја знам за то, али мислим, та нека писма која су писана, ја у ствари знам за писма која су нађена, нека која су слата политичарима и тако даље, а за та писма преко медија, не.

Председник већа: То се ради о једном отвореном писму јавности које је написао првоокривљени Милорад Улемек, да ли Вам је позната садржина тог писма и како сте Ви оценили то писмо?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато, ја то нисам читао. Ја знам само за писма она која су нађена, не знам, негде током истраге и која су писана америчком амбасадору, која су писана Вељи Илићу, Лабусу и већ не знам коме. Значи за то писмо не знам, верујте ми.

Председник већа: Да ли знате какви су односи били између покојног Премијера др. Зорана Ђинђића и првоокривљеног Милорада Улемека и да ли имате информацију о томе када су се они последњи пут видели?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, ја не знам какви су односи били између њих и не знам када су се последњи пут видели, ја знам само да те тврдње које сам, да ли погрешно прочитао или чуо, да је господин Улемек долазио у Владу, пошто сам ја тамо у тој Влади боравио од 8 ујутру до 9 навече, ја га нисам видео. Значи, за тај период колико сам ја боравио, да је долазио у Владу Србије, ја га никада нисам видео код Премијера, а када су се задњи пут видели не знам, а какав су имали однос исто не знам.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли чланови већа имају питања? Судија Милимир Лукић, право на питање. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Вратићемо се на онај део Вашег сведочења када кажете да лаже Брацановић. Можете ли конкретно да укажете на чињенице или групу чињеница које Вам Брацановић даје, а разликују се од чињеница које Ви имате?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ево рецимо конкретно, када је отет господин Милија Бабовић, значи ми смо добили информацију да се ради, од господина Брацановића, да се ради о групи Санџаклија и Босанаца, који су то урадили, да он има поуздане податке и сазнања да су то урадили Санџаклије и Босанци и да из тих пара се не знам ко финансира и тако даље и тако даље, док већ у јавној безбедности сте имали малте не истрагу која је водила у правцу Земунског клана и онда знате, седнете са једним људима, седнете са њим и он вам сада прича и ништа, ја се дигнем и одем. Ја више то стварно нисам могао да слушам, то што ми је он говорио.

Судија Милимир Лукић: Да ли има још таквих чињеница?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, има, али то је небитно, то су ситнице кроз које сам ја видео да ме лаже.

Судија Милимир Лукић: Како су Вам саопштаване те чињенице од стране Брацановића?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, једним делом кроз, значи, добијем екстерно информисање, а једним делом усмено док седим ту, тако да и Премијер у ствари кључно у томе свему је било што Премијер више то није ни читао и што је то дао мени зато што он то више човек није могао да прогута те папире и лажи.

Судија Милимир Лукић: Вратићемо се састанку на коме је Брацановић препоручио Милорада Улемека за саветника за борбу против организованог криминала. Ко је био присутан тада на том састанку?

Сведок Зоран Јањушевић: Брацановић, Ненад Милић и ја. Брацановић нас је позвао на састанак.

Судија Милимир Лукић: Када је одржан тај састанак?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да се сетим.

Судија Милимир Лукић: Можете ли да определите тренутак, време, приближно?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да се сетим. Мислим, не могу да се сетим тачно тих датума и времена, значи он мене позове или да дођем и онда ми дођемо и онда..., знам само да ми је рекао да је то њему обећано и да то мора да буде.

Судија Милимир Лукић: Зашто сте Ви напустили састанак?

Сведок Зоран Јањушевић: Зато што сам нешто опсовао, дигао се и отишао. Зато што то није било нормално. Тај предлог није био логичан, мислим, било је сулудо.

Судија Милимир Лукић: Реците зашто?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, из свега тога што су већ да кажем и на савету државне безбедности почеле расправе око обезбеђења Легијиног, контаката са Земунским кланом.

Судија Милимир Лукић: Да ли је Вас неко обезбеђивао?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Судија Милимир Лукић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има судија члан већа Ната Месаровић. Изволите.

Судија Ната Месаровић: Овако, мене интересује на основу чега сте Ви лично закључили да подаци које сте добијали из јавне безбедности су тачни, на основу којих чињеница су били они за Вас проверљиви и на који начин сте направили разлику између тих чињеница и оних које сте добијали од Брацановића?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, паралелно су вођене те истраге. Значи и јавна безбедност је имала друге податке, ови су имали друге податке, овамо је већ истрага показала потпуно друге ствари и није питање било да ли ја верујем, него је овамо су стварни показатељи...

Судија Ната Месаровић: Не питам Вас ја да ли Ви верујете него на основу чега сте проверавали те чињенице?

Сведок Зоран Јањушевић: На основу извештаја УБПОК-а који су читани на савету за државну безбедност, јер после отмице господина

Бабовића одржана су два или три савета за државну безбедност, на коме је јавна безбедност изнела потпуно друге податке.

Судија Ната Месаровић: Можете ли да се изјасните од када Ви познајете покојног Премијера др. Зорана Ђинђића?

Сведок Зоран Јањушевић: Од децембра 2002. године.

Судија Ната Месаровић: Добро, још нешто ме интересује, данас када сте сведочили након догађаја код Лимеса, рекли сте да сте предлагали људима из МУП-а и тужилаштва да нађу заједнички језик око квалификације управо тог инцидента. Интересује ме у чему се састојала та Ваша сугестија да се пронађе заједнички језик, какве су то разлике биле и између кога конкретно?

Сведок Зоран Јањушевић: Мој утисак значи, за време боравка у Влади Србије је да између правосуђа и Министарства унутрашњих послова су постојали анимозитети који нису могли да буду превазиђени на никакав начин и једноставно ја сам мислио да ту треба да једном молбом, да кажем, људском, да се ту нађу, пошто су они стално мислили, у ствари, ови из МУП-а су мислили да они то раде добро, ови из тужилаштва су мислили да су они лоши правници и тако, то је мене натерало, из мог, да кажем ранијег искуства рада у томе, да их замолим да нађу заједнички језик.

Судија Ната Месаровић: Јесу ли се они разликовали око квалификације догађаја?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ја сада ту правну терминологију не могу да Вам кажем.

Судија Ната Месаровић: Не мислим у погледу квалификације кривичног дела, него уопште придавања значаја том догађају, да ли су ту постојале разлике између њих и конкретно ко су ти људи који су били на том састанку?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нису они, мислим ни господин Симић није да кажем децидно одбацивао да то није био можда покушај атентата, он је човек само рекао да он нема основа законског за тако нешто, а док су ови из МУП-а тврдили да је Багзи...

Судија Ната Месаровић: Ко је био од представника МУП-а ту?

Сведок Зоран Јањушевић: Министар Михајловић и генерал Лукић.

Судија Ната Месаровић: На крају, како се то завршило, како је полиција поднела кривичну пријаву, да ли сте присуствовали том њиховом даљем...?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Дуго је то трајало. Ја сам касније отишао. Они су продужили састанак и не знам како је формулисана кривична пријава.

Судија Ната Месаровић: Да ли сте Ви за време боравка у Влади Србије имали сазнања да постоји безбеднији улаз од овог улаза број 5 на којем се иначе улазило у зграду Владе и ако јесте када сте сазнали да постоји такав улаз, да ли Вам је нешто Вукосављевић о томе говорио?

Сведок Зоран Јањушевић: Никада нисам знао да постоји онај улаз. Први пут сам чуо и видео када се атентат десио да постоји други улаз.

Судија Ната Месаровић: Да ли имате сазнања да је након извршеног атентата испред зграде Владе Србије део Јединице за специјалне операције из Куле требало да дође да врши обезбеђење Владе Србије, ако јесте ко је издао такву наредбу, пошто сте говорили да није могла никаква наредба нити Јединица ни део Јединице да се користи без одлуке савета за државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: После атентата да дође?

Судија Ната Месаровић: Да. Да ли Вам је то познато уопште, да ли о томе нешто знате?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Није ми познато, а када сам ја дошао у Владу Србије, већ су припадници Жандармерије били око Владе.

Судија Ната Месаровић: Око ангажовања ове Јединице није Вам познато?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Није ми познато.

Судија Ната Месаровић: Добро. Да ли се након атентата одржао састанак савета за државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам да ли је то вече одржан или сутрадан у проширеном саставу. Значи, ту су већ били генерал Крга, министар одбране Борис Тадић, шеф војне безбедности, тада је савет за државну безбедност проширен са 7 – 8 чланова. Мислим да је била донета одлука да се савет за државну безбедност прошири, председник одбора за безбедност господин Шутановац, не знам тачно, сви који су, али знам да је проширен са 7 – 8 људи.

Судија Ната Месаровић: До када је заседао тај савет за државну безбедност у проширеном саставу?

Сведок Зоран Јањушевић: У проширеном саставу ја мислим до краја акције «Сабља». Можда мало дуже, не знам када је укинут.

Судија Ната Месаровић: Добро. Хвала Вам.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца. Реч има Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок може да нам каже где је и шта радио пре 15., ако сам добро записао, марта 2001. године?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи пре 15. марта ја сам 1993. године дошао у Београд. До 1993. године сам формирао приватну фирму. У тој приватној фирми су радили 17 инжењера из «Енергоинвеста». Ми смо се бавили ремонтом аутоматике и електронике на бродовима. Три године од 1993. до 1997. године сам радио искључиво за војску Југославије у Тивту и одлазио сам у остале земље где су били потребни ти радови преко фирме «Југоимпорт». Остатак времена сам ту радио у Београду. Водио сам ту своју фирму и основна делатност ми је била та до доласка у Владу Србије.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Може ли сведок мало ближе да нам објасни прву слику коју види када чује та два звука, где тачно у односу на улазна врата он види Премијера, говорио је о подесту, ако може мало ближе да објасни где је тај подест у односу на врата, колико је далеко, по дужини, да ли је то изнад нивоа врата или не и тако даље?

Сведок Зоран Јањушевић: Да. То је изнад нивоа, када уђете на тај улаз, ја мислим да има први, значи када уђете на врата имате једну равнину, имате три или четири степенице и онда имате ту као да кажем тај равни део и онда се настављају степенице даље. Он је био између тих

првих степеница и ових степеница које воде на први спрат. У косом положају, овако, не могу да се сетим, људи ови са моторолама из обезбеђења су били ту око њега.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: У ком положају је видео Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: На леђима. Лежао је на леђима.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ко је био око Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Знате шта, ја када сам стрчао нисам гледао ко је, пошто сам препознао глас Саше Бјелића возача. Он је највише се чуо, тражио је ту, зовите хитну помоћ, дајте, пуцају и тако.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је и са тог места имао преглед према вратима, према улазним вратима зграде?

Сведок Зоран Јањушевић: Одозго са степеница или кад сам сишао већ доле?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: И са тог места где сте нашли Премијера, а и касније?

Сведок Зоран Јањушевић: Са степеница се не види одозго, зато што је била кућица унутра, једна чуварска, а када сам сишао доле нисам гледао према вратима, само сам гледао у Премијера.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли може сведок да се сети да ли су врата била отворена или затворена, кад су излазили кроз та врата да ли су их отварали или не?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да се сетим, верујте ми. Не знам тада ни како сам подигао тог човека, а камоли да ли су била отворена или затворена врата. Мислим, изнео сам га кроз отворена логично, али не знам...

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок нешто зна о томе како се улази на та врата иначе и излази?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам био један који је улазио на та врата. Ја сам нормално пролазио на та врата.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли су та врата била у режиму рада интерфона или су била слободна?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесте, имала су интерфон. Та врата су имала интерфон. Ја сада не могу да Вам кажем, некада су била отворена, некада су била када сам ја долазио затворена. Ја позвоним на интерфон, отворе ми.

Председник већа: Да ли сте Ви било када били присутни и видели на који начин улази Премијер док је имао повређену леву ногу на улаз број 5, када је долазио у зграду Владе?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам. Влада је иначе радила од пола девет, ја сам увек долазио у петнаест до осам на посао, тако да нисам имао прилике да видим када Премијер долази и како излази и улази.

Председник већа: Да ли сте разговарали са њим о томе или са било ким да сте касније имали неко сазнање како је ушао, да ли су му некада отворена само врата, па му није неко из чланова обезбеђења отворио врата, на који начин је улазио?

Сведок Зоран Јањушевић: Искрено да Вам кажем ја нисам хтео да контактирам и ни са ким да разговарам о том питању, једноставно због тих манипулација да ли је отворено, да ли је затворено, ја не могу да кажем оно што не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је након овог догађаја одлазио у Ургентни центар где је био смештен повређени оштећени Веруовић и да ли је са њим контактирао?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесам. Био сам код Веруовића у посети.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли може нешто ближе да нам каже колико пута је одлазио, да ли је разговарао са њим, како је текао тај разговор, шта је тема била?

Сведок Зоран Јањушевић: Није било теме, пошто сам ја сутрадан одмах био. Он је био у јако лошем стању. Ја сам дошао код њега да видим како је. Сутрадан одмах. Обезбеђење је било испред његове собе. Све што је било, мислим, он није могао да говори. Ја сам га за руку држао и тако гледао сам у њега. Он је рекао, е мој Јањуша, ето то је било све и оставио сам га на миру јер су ми доктори рекли да изађем.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је касније разговарао са оштећеним Веруовићем?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нисам касније разговарао са њим. Можда сам се чуо телефоном да га питам како је, мислим, немојте ми узети за..., али не могу да се сетим. Вероватно сам, мислим да сам се чуо телефоном са њим да га питам како је.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је о самом догађају разговарао са њим?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Никада нисам причао са Миланом Веруовићем.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок нешто може да нам каже о функционисању обезбеђења на нивоу зграде, значи зграде Републичке Владе и личног обезбеђења покојног Премијера, да ли има било каквих сазнања, каква је релација, какви су односи били између те две врсте обезбеђења?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, да Вам кажем, то је, ја не могу лично да Вам кажем ништа и као тачно, то је било на нивоу прича, значи, да је долазило до сукоба, да они не разумеју се, да имају проблем боравка у згради Владе, да немају где да оставе оружје, да не могу да шетају са оружјем по згради Владе и тако, али то ја не знам лично. То је све на нивоу прича. Значи нико од њих није дошао мени да каже ми имамо тај и тај проблем. Ја дуго времена нисам знао ни ко је шеф обезбеђења зграде.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок нешто зна, мада је та тема донекле и додирнута, о видео надзору у згради Владе Републике Србије и у резиденцији где је боравио покојни Премијер?

Сведок Зоран Јањушевић: Све што сам знао о томе, знао сам да је Институт за безбедност то радио и ништа друго нисам знао.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок зна коме су биле доступне информације са тог видео надзора, ко је могао да их користи било тренутно, било накнадно кроз некакву анализу у праћење и где су се сливале те информације са видео надзора?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам знао.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: У једном тренутку сведок је рекао да је тој комисији или савету за државну безбедност између осталих била интересантна и Јединица за специјалне операције, па ме интересује шта је то што је било интересантно за савет, у ком смислу?

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим, они су представљали један проблем где је стално изношено да кажем, шта са њима, како са њима, то је да кажем наслеђено из доба док је господин Петровић и Мијатовић били начелници службе и расправа о њима се само даље наставила на тим саветима за државну безбедност. Многе ствари су предлагане, ја не бих сад око тога.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: По чему су они представљали проблем?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ја стварно мислим, сада да износим дневни ред и тачке дневног реда савета, ја то на неки начин не могу, мислим, не могу једноставно.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Које су информације обзиром да су они као савет опсервирани, како каже сведок, више криминалних група, које су информације имали везане за Земунски клан, чиме се тај Земунски клан бавио, колико људи је он имао?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате како, значи суштина савета је била и почињала је тако што министар унутрашњих послова и шеф Безбедносно информативне агенције или директор, дају извештај. На основу тих извештаја почиње расправа. И сада, ја сам малопре рекао, ја не могу сада Вама препричавати то, јер стварно ми смо сви обавезани да чувамо државне тајне. Ви то можете службеним путем без икаквих проблема добити.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Када је говорио о састанку коме је присуствовао и било је речи о томе да окривљени Улемек постане саветник у БИА, па му је, каже, Брацановић тада рекао да му је обећано то место, ко је то обећао, Улемеку?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Није се изјаснио, а ја сам врло брзо отишао после тога.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Тај састанак је, како нам је сведок рекао, он напустио и разочаран и љут. Колико сам га схватио биле су две ствари које су спорне, то је обезбеђење које је дато окривљеном Улемеку и његова веза са Земунским кланом, да ли може нешто ближе о томе да нам каже?

Сведок Зоран Јањушевић: Састанак...?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Управо овај састанак о коме смо малопре говорили?

Сведок Зоран Јањушевић: Па...

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Где Ви нисте били за ту идеју да...?

Сведок Зоран Јањушевић: Драго ми је да Ви то тако благо кажете, нисам био за ту идеју. Мислим, ружно је сада да Вам описујем како сам се понео и шта сам урадио.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Моје питање је било шта је то што је њега иритирало да кажем, а везано је за обезбеђење Улемека?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, иритирало ме, па није везано, није апсолутно везано са тим, на неки начин нисам то тог тренутка у глави, мене је иритирало безобразлук и дрскост таквог предлога.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Још само једно питање, да ли сведок има некаква сазнања о томе да је евентуално окривљени Улемек у неком тренутку пребацивао некакве наркотике из земље Србије и Црне Горе у суседне земље?

Сведок Зоран Јањушевић: Ако смем да се нашалим, осим што сам преносио немам друга сазнања, али сада стварно, ја тада у том периоду о коме говори Улемек, нисам радио у Влади Србије, нисам познавао ни једног од господа које је он навео. Значи, тада, у том периоду о којем прича господин Улемек, ја нисам познавао Чедомира Јовановића, Бебу Поповића, Драгољуба Марковића, већ кога је све поменуо и никога од људи нисам познавао. Значи никога од људи нисам познавао и нисам тада радио у Влади Србије.

Председник већа: Право на питања има заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Колико је времена протекло од момента када је сведок чуо она два звука до момента када је председник Ђинђић одвезен у Ургентни центар?

Сведок Зоран Јањушевић: То су ме питали и доктори када смо га довели у Ургентни центар, нисам могао да кажем. Ја једноставно немам осећај за то време, тог тренутка које се десило. Ви када би мени сада рекли да је то било 5 минута, ја бих рекао можда, мислим, то је тако врло брзо све, пошто смо схватили да долазак хитне помоћи, улазак, све ће то да траје, једноставно је прошло кроз главу да идемо аутом. Ја не могу да Вам кажем колико је времена прошло. Питали су ме и доктори одмах чим смо дошли, пошто је то јако битно било за покушај реанимације.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је у разговору са очевицима или другим лицима док се налазио на том месту уопште сазнао шта се догодило, како је председник Владе повређен?

Сведок Зоран Јањушевић: Тог тренутка, не, нисам, ту није било могућности за било какву причу, то је била паника.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: А касније?

Сведок Зоран Јањушевић: После тога, нормално у Влади сам седео са људима, слушао разне приче о томе како се догодило и шта се догодило и тако.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Је ли те приче причао неко од очевидаца, неко ко каже да је видео?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, ја нисам никога од њих испитивао зато што смо на том проширеном савету за државну безбедност добијали извештаје од министра Михајловића, кроз истрагу, кроз увиђај смо имали податке.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Када се она индиција појавила да је догађај код хале Лимес у ствари представљао покушај атентата, да ли је та индиција садржавала и податке о томе ко стоји иза тог покушаја, која лица конкретно?

Сведок Зоран Јањушевић: Тај дан када се то десило и када сам ја био у кабинету министра Михајловића није било говора о осталим

лицима која стоје иза тога. Било је све усресређено на ту пријаву против Миленковића.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Пошто сведок каже да су после тог догађаја појачане мере обезбеђења председника, у чему се састојало то повећање безбедности?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја не знам у чему се састојало, ја знам само да су појачане, на који начин не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: На чију иницијативу?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,17 ЧАСОВА

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Настављамо са извођењем процесне радње доказивања саслушањем сведока Зорана Јањушевића.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: Везано за претње и сазнања која сте Ви добили о могућности и припремању атентата на председника Владе др. Зорана Ђинђића рекли сте да сте то везивали за групу Жељка Максимовића. Да ли имате сазнања и да ли сте Ви били присутни на Институту

безбедности у циљу предузимања одређених радњи лишавања слободе лица која су означена и осумњичена као извршиоци тог кривичног дела?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи, ја сам позван био на састанак да дођем, да нам господин Брацановић предочи то око тих дешавања и тога. Мислим да су пре мене били људи из Градског СУП-а, не знам тачно, значи, а да нам се исприча око тога шта се дешава, пошто је било ургентно да кажем и није трпело одлагање и ту нам је предочено од стране Брацановића шта се дешава и како се дешава. Били смо Ненад Милић, ја и Милан Обрадовић смо ту били. После смо се разишли. То је оно што нам је тада предочено. Касније те оперативне задатке и све што је спровођено нисам упознат са тим.

Председник већа: Да ли је на Институту безбедности тада био присутан и Премијер др. Зоран Ђинђић?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи, на основу тих података и сазнања која су пренесена, заказана је седница савета за државну безбедност где смо ми дошли после тога, сутра навече, сви чланови савета за државну безбедност и тада смо били присутни на Институту.

Председник већа: Да ли је на Институту безбедности, када сте Ви били присутни, био присутан и првоокривљени Милорад Улемек и да ли имате сазнања да ли је председник Владе др. Зоран Ђинђић захтевао од првоокривљеног Милорада Улемек да заједно са припадницима ЈСО-а изврши хапшење Жељка Максимовића у Црној Гори?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, причамо о два различита дана. Ми смо тада били на састанку и тај дан је то било све. Сутра навече смо дошли комплетно, значи 12, потпредседници Влада, министри и сви на састанак савета за државну безбедност. Горе је тај састанак одржан. После тога смо се разишли. Ја сам отишао можда међу првих три, четири. Увек после тога се остало на коктелу, мислим, да се попије пиће после тога, тако да ја не знам и не верујем да се икада горе састао Премијер са Улемеком. Значи, кажем 12 чланова, од тога три, четири министра, потпредседника, значи...

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећених адв. Рајко Даниловић. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Сведок рече да су нека писма пронађена, па побројао је и нека имена, а моје питање је где су пронађена, где су била та писма?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја не знам где су била пронађена, ми смо добили копије тих писама. Значи, добили смо копије у прилогу са извештајима, добили смо копије тих писама.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли сте имали информацију где су пронађена та писма, одакле су?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Рајко Даниловић: Ко је писао та писма?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, тада је речено да је господин Улемек писао та писма.

Адв. Рајко Даниловић: Сада једно питање, пошто је био он члан тог савета за националну или безбедност државну, није важно, да ли су они ту разматрали и има ли он ту нека сазнања у вези са акцијом, сведок, са исказима које је Чуме Буха давао о делатности Земунског клана и неких чланова Црвених беретки, да ли су ту ствар разматрали да постоје претње Бухи да ће бити ликвидираан?

Сведок Зоран Јањушевић: На тим састанцима министар Михајловић је детаљно износио све детаље о тој акцији и о, не знам како се Чуме презива...

Адв. Рајко Даниловић: Чекајте, није никаква тајна, ми овде судимо, имамо...

Сведок Зоран Јањушевић: На тим састанцима је министар Михајловић детаљно износио све податке о тој акцији и где се налази Чуме и ко му прети и не знам, када хоће да га убију и значи, читао је извештај који је припремила јавна безбедност на савету.

Адв. Рајко Даниловић: Ко му је претио и ко је помињан као тај који хоће да га убије?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја се опет враћам на оно да...

Адв. Рајко Даниловић: Није то никаква тајна, ми о томе овде расправљамо већ годину и по дана.

Председник већа: Слободно говорите.

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате, да, али ја сутра опет на суд. Опет кривичну пријаву.

Председник већа: Пустите то на суд, нама је овде циљ да се утврди истина, а о томе ће разматрати наравно други органи.

Сведок Зоран Јањушевић: Па, јесте, али знате како, ја једним делом овај притисак...

Председник већа: Не. Најпрече је овде да се утврди истина, а све друго је занемарљиво и једноставно небитно.

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је. Али ја само желим једну ствар да Вам кажем, значи, нема проблема, ја ћу да кажем, али...

Председник већа: Добро. Онда ћемо Вас саслушати други пут, када будемо тражили да се ослободите.

Сведок Зоран Јањушевић: Није проблем, али овај протекли период, значи, са којим се суочавам ових 18 месеци, то је један вид невиђеног притиска који се врши на мене да би у ствари седео, ћутао, где сам, шта сам и тако даље.

Председник већа: Сада нам реците ко Вам је то вршио претње, притисак?

Сведок Зоран Јањушевић: То су такви притисци да кажем кроз неке у тужилаштву и правосуђу, да ја више од позива судских и од истрага, суђења, не могу да дођем себи.

Председник већа: Добро. Можете ли нам рећи директно на кога мислите када кажете да врши притисак на Вас последњих 18 месеци?

Тишина у судници.

Опомињем адв. Горана Петронијевића да не ремети ред.

Сведок Зоран Јањушевић: Господине, значи ту је у тим извештајима је навођено да Земунски клан и Легија траже Чумета преко некакавих босанских криминалаца, да га убију где се он већ налази. Значи били су сви подаци изнесени од стране министра Михајловића да где се год он крио ови су успели да пронађу га и да пошаљу некога да га убије.

Председник већа: Наставите са питањима.

Адв. Рајко Даниловић: Сведок је говорио о томе да је добијао информације из БИА од обавештајне и које су се односиле на безбедност Премијера, да ли је добијао и од војне обавештајне или контраобавештајне службе информације и да ли су се оне односиле на питање безбедности Премијера, евентуалних претњи и слично?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам никада, ни Премијер ни ја нисмо добијали извештаје војне обавештајне агенције. Добијали смо извештаје СИД-а и добијали смо извештаје МУП-а, јавне безбедности и БИА. То су три врсте извештаја које смо добијали. На једном савету за државну безбедност питао сам генерала Кргу, у том проширеном саставу када је већ Премијер био убијен, је ли могу они нама да помогну или не могу. Онда је он мени одговорио, па не, знате ми немамо никаква сазнања. Онда сам ја начелнику војне обавештајне агенције био рекао, добро, како вас није срамота. Он је у ствари понудио нама као, не, ми можемо да вам физички помогнемо да појачате пунктове. Онда сам ја рекао да ли је могуће да ви као такви, војска немате сазнања и да се нисте ничим бавили, а пошло вам је за руком да се бавите и генералом Перишићем и тако даље. Онда су они рекли, не, не, ништа ми не знамо. Ми можемо само физички да вам помогнемо, као што сам и рекао када је било око хапшења господина Аце Томића. Добро, је ли ви гарантујете за генерала Томића. Он је рекао не, само ви свој посао радите. Значи њих што сте год питали у том да кажем периоду када су били у проширеном саставу савета за државну безбедност они ничим нису могли ништа да вам кажу. Они ни за шта нису имали сазнања, ништа нису знали и све се завршавало на томе.

Адв. Рајко Даниловић: Сведок је рекао да месец дана пре смењивања Брацановића је покојни Премијер престао да комуницира са БИА и да тражи информације и тако даље и добро, није му рекао од кога је добио информацију, али да ли му је речено шта, зашто престаје, зашто Брацановић није поуздан за сарадњу, да ли је о томе било неког разговора између њега и покојног Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми рекао, али знам да је својој секретарици забранио да га спаја са господином Брацановићем на специјал.

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећених адв. Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте казали једнога тренутка да је Ваша лична оцена да је онај догађај код Лимеса био покушај атентата. На чему сте Ви заснивали своју оцену?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, то је та оцена једноставно, потпуно је тај разлог који је наведен тамо трговачког путника који се налази на ауто-путу у то доба, то није имало никакве логике и спојивости са личношћу Миленковића. Значи у ранијим извештајима је он помињан као члан Земунског клана или банде, или већ шта су, који у једном тренутку малопре сам Вам рекао, користи неке аутомобиле, вози ово, не знам шта већ ради, новац и тако даље, у свим тим извештајима колико се сећам, значи, мени једноставно, ја нисам могао да прогутам то да је он трговачки путник.

Адв. Срђа Поповић: Да ли то значи на основу онога што сте Ви знали о њему?

Сведок Зоран Јањушевић: На основу онога што сам читао о њему.

Адв. Срђа Поповић: Што сте читали о њему?

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: И Ви сте тада знали и да он припада Земунском клану?

Сведок Зоран Јањушевић: Већ у тим оперативним извештајима је било да је он...

Адв. Срђа Поповић: Је ли било јасно из тих оперативних извештаја шта је Земунски клан, шта он ради, је ли то криминална група, шта је то?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, још од беле књиге па кроз све те касније извештаје, акције сведока они су се водили као криминална група.

Адв. Срђа Поповић: И сада када Ви долазите на тај састанак на коме су тужилац Симић и генерал Лукић, министар Михајловић, Ви све то знате и то је Ваша оцена?

Сведок Зоран Јањушевић: Као и сви ту који су.

Адв. Срђа Поповић: Је ли Ви ту оцену износите пред њима?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ми у суштини ту се сви донекле слажемо са тим, али...

Адв. Срђа Поповић: У чему је неслагање онда било?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, мени је речено нема законског основа.

Адв. Срђа Поповић: Ко је то казао?

Сведок Зоран Јањушевић: Господин Симић, чак је извадио из ташне закон нови о Специјалном суду и организованом криминалу, отворио преда мном и показао, ево, нема основа.

Адв. Срђа Поповић: А да ли је Ваш утисак био да се генерал Лукић и министар Михајловић слажу са Вашом оценом?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам сигуран да се слажу.

Адв. Срђа Поповић: Не, мислим да ли су они то изражавали?

Сведок Зоран Јањушевић: Не, они су људи који су то знали исто као и ја, све потпуно исто смо информације користили и документацију.

Адв. Срђа Поповић: А сада ћу ово да Вас питам, можда није ни битно, али зашто сте Ви сматрали да они треба да нађу заједнички језик, то нисам најбоље схватио, мислим, полиција подноси пријаву?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам човек ван тих структура био.

Адв. Срђа Поповић: Не подноси пријаву тужилаштво. Полиција подноси пријаву.

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је, али знате, онда они кажу, сада да Вам не наводим, онда они кажу да, али та пријава није добро састављена. Ви сте лоши правници.

Адв. Срђа Поповић: Нека кажу, ми поднесемо пријаву, они ће казати није добро састављена.

Сведок Зоран Јањушевић: Па, јесте суштина у томе, ако је не саставите добро, Багзи излази.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Нема смисла...

Сведок Зоран Јањушевић: Па, мислим само да Вам кажем, мене, као човека са стране који је то све посматрао, ја сам у једном тренутку схватио да тај однос, рецимо, могу да упоредим са Ресором државне безбедности, јавном безбедношћу и правосуђем не функционише, онако како би можда у једној организованој држави требало да функционише.

Адв. Срђа Поповић: Још само једно питање имам, Ви сте поменули побуну и казали сте после тога је формиран савет. По Вашем мишљењу је ли он формиран управо због тога?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Министар Михајловић је имао другу идеју дуже времена већ, коју је он износио, а то је да формира савет за националну безбедност на нивоу Савезне државе, значи и колико ја знам он је одлазио на разговоре код тада председника Коштунице да се направи савет, ово је значи направљен савет за државну безбедност, он је имао замисао и пројекат да кажем да направи савет за националну безбедност на нивоу где би биле укључене и војне службе, где би било укључена и црногорска служба, већ те све службе биле и није му успело и онда он тада вратио, а и самим тим када се десила та побуна, па му је вероватно то било још једна да кажем иницијална рента да што пре то формира.

Адв. Срђа Поповић: И само још једно питање, Ви сте ту казали да сте једног тренутка уочили да Вама Брацановић не даје истините податке и да Вас је лагао о многим стварима. Да ли сте могли да осетите, да наслутите шта је сврха тог лагања, јесте ли могли да осетите неки систем у том лагању?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, знате шта, ја сам касније размишљао у суштини они су саткани од тога, сви они имају проблем тај, лажи, сплеткарења, подметања, знате, то је једноставно њихов начин живота.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте могли да осетите да ту постоји неки одређени интерес за којим они иду или је то насумице било лагање?

Сведок Зоран Јањушевић: Како да не, то је једноставно опстанак. Знате како, они су навикли толике године на тај начин живота, то их држи да опстану.

Адв. Срђа Поповић: Да Вас питам још на други начин, је ли Ви имате неко мишљење о томе зашто је Вас Брацановић лагао?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ја сам тај био који је даље преносио информације Премијеру.

Адв. Срђа Поповић: Зашто би Брацановић лагао Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Зашто би лагао?

Адв. Срђа Поповић: Јесте ли имали мишљење неко, Ви можда не знате, а да ли сте имали неко мишљење о томе?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ја нисам човека познавао раније, нисам знао ни ко је он ни шта је он. Никада се нисам трудио да у првим сусретима сада препознајем човека, да видим да ли је добар, да ли је лош. Мени је то време показало са њим, значи једноставно ми је показало да човек нешто петља, нешто мути.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећене адв. Радивој Пауновић. Изволите.

Адв. Радивој Пауновић: Господине Јањушевићу, ја бих Вас молио да се вратите на Ваш први сусрет са окривљеним Луковићем који се догодио код Брацановића на Институту, тако сте Ви рекли. Молио бих Вас ако можете да нам репродукујете ред догађаја, да ли сте Ви били са Брацановићем сами у просторији или је био још неко други?

Сведок Зоран Јањушевић: Код првог сусрета?

Адв. Радивој Пауновић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, ја сам дошао по позиву Брацановића. Ту је већ био Улемек са Брацановићем. Нико више није био. Не знам касније само да ли се придружио Ненад Милић пошто сам ја био бескористан, нити сам знао амбасадора Батаковића, нити сам знао конзула, нити сам..., никога нисам познавао из тих структура.

Адв. Радивој Пауновић: У реду.

Сведок Зоран Јањушевић: Пошто и страначки нисам имао додира са њима да кажем.

Адв. Радивој Пауновић: Када и како и од кога почиње разговор на тему да се помогне у вези са фалсификованим пасошима?

Сведок Зоран Јањушевић: Брацановић мени каже да човек има проблем, да су, не знам сада како ми је рекао, знам да је рекао ћерка и таст, тако некако, ухваћени на Атинском аеродрому или не знам ком, Солунском, са лажним мислим хрватским пасошима и да ту треба да се помогне пошто је то мало дете, не знам две, три године, верујте не знам тачно.

Адв. Радивој Пауновић: Какав је Ваш утисак о том односу у том моменту када он Вас моли за такву услугу која је строго приватна?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ја нисам да кажем размишљао, ја сам само рекао па ја ту не могу ништа да помогнем. Кога да зовем. Мислим, ја не знам никога од тих људи, на који начин, шта да радим. Проблем је био што су они тамо у неком делу за азиланте, тако да ја нисам ту ништа могао да урадим и то је врло кратко трајало. Ја сам се спаковао и отишао.

Адв. Радивој Пауновић: Не бих више имао питања. Вратио бих се на једно друго питање које је можда мало прошло незапажено. Сведок је у једном свом делу исказа рекао како је први сусрет са Легијом имао овде и како је имао још један сусрет сличне врсте, али нећемо о томе. Моје питање би било да ли сте Ви, имајући у виду одбрану окривљеног Улемека у једном сегменту, икада са њим имали сусрет вас двојица сами на територији босанске државе где сте Ви преузели одређену количину дроге од окривљеног Улемека или његових људи?

Сведок Зоран Јањушевић: Никада.

Адв. Радивој Пауновић: Обзиром да је говорио и када је упознао особе које су често помињане овде, опет у односу на овај део, а да је напоменуо да их није знао у то време, ја бих предложио да се сведок и оптужени суоче на околност да ли су се срели на босанској територији у односу на тај део преузимања и транспорта дроге и ништа више.

Председник већа: Право на питања има адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Хвала председавајући. Ја не знам да ли сам добро чуо, али ако дозволите поставићу питање које је већ постављено,

када сте се Ви први пут видели са Премијером Ђинђићем, када сте упознали Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: У децембру 2000. године на једној слави.

Адв. Божо Прелевић: Зато што сам разумео 2002. године.

Сведок Зоран Јањушевић: У децембру 2000. године. Пред крај децембра, слава је била код једног доктора где сам, то је мој доктор, приватно и био је Премијер Ђинђић и ту сам га упознао. Мислим, могу и детаље да Вам испричам. Читаву ноћ смо причали о привреди...

Адв. Божо Прелевић: Зато што сам овде чуо 2002. године, децембра, само зато. Још једну само да недоумицу разјаснимо, Ви сте рекли да је Брацановић у једном тренутку рекао да ће праштати?

Сведок Зоран Јањушевић: Да. Не, није мени рекао. Назвао је Ненада Милића и рекао му је, поручи Јањушевићу да ће праштати.

Адв. Божо Прелевић: Хоћете објаснити појам праштања, како сте га Ви схватили?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Је ли то има везе са опроштајем?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам тада био онако прилично у афекту и схватио сам га лично јер лично сам и реаговао, тако да...

Адв. Божо Прелевић: Је ли то имало везе са опроштајем или са пуцањем, како сте Ви то схватили?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам то опет понављам, лично схватио.

Председник већа: Само ради разјашњења, Ви постављате питања на која је сведок већ одговорио. Сведок се децидно изјаснио да је то схватио као претњу. Па, сада претња стварно не може бити праштање. То је ипак религијски појам.

Адв. Божо Прелевић: Само сам..., добро. Пошто сте Ви добијали информације како кажете од БИА, па сте их на неки начин преносили

Премијеру Ђинђићу, да ли сте Ви преносили те информације у пуном обиму или сте правили тријажу?

Сведок Зоран Јањушевић: Зависи о чему се радило. Значи, у то време од како је почела та борба против организованог криминала, онај део који се односио на то лично је читао, онај део који се односио на Косово ја сам нешто радио, а онда имате ту разновразне Рашка област, Мађарска и тако даље, то сам ја радио, а ово је он директно читао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви или Премијер уопште добијали информације од Безбедносно информативне агенције које су се тицале угрожености Премијера или Владе, да ли сте иједну такву информацију добили, личне угрожености Премијера, чланова Владе?

Сведок Зоран Јањушевић: То је сваки дан долазило, значи пошта долази сваки дан и да ли је некада краћа, некада дужа...

Адв. Божо Прелевић: Конкретно, само за ову област, значи о лично угрожености Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, то је било у оном периоду од случаја Мака. Значи, када је да кажем, свакодневно у различитом да кажем, приказу и контексту долазиле информације о томе.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали информацију да је прислушкиван неко из личног обезбеђења покојног Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи, то што је господин Брацановић ако могу да кажем рекао, значи мора само да се одлучи прво шта ће мени та његова услуга, када ја то сам радим. Значи нема логике у његовој изјави или да се одлуче господа је ли ја имам свој центар за прислушкивање или сам молио њих да раде то за мене. Значи, није било потребе за тим. Јасно и гласно се знало и дошла је информација код Премијера када је обезбеђење Премијера прелазило из Савезног СУП-а, људи који су прешли из Савезног СУП-а као обезбеђење у тадашњи Ресор државне безбедности, извршене су провере. Премијер је добио све провере. Тројица, ја сада не могу да се сетим, или четворица њих су пролазили кроз такозвану КЕ евиденцију и није имало потребе да неко нешто тражи од њега да неко прислушкује.

Адв. Божо Прелевић: Знате ли која су то тројица људи која су пролазили?

Сведок Зоран Јањушевић: Тројица или четворица.

Адв. Божо Прелевић: Не знате имена?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Значи, Премијер је директно то добио за сваког понаособ за њих и рекао ми је, е тројица или четворица, али то сада није битно, то су ОК момци и нека се покажу у раду.

Адв. Божо Прелевић: Ако би сте могли само да се вратимо на тренутак када након пуцања Ви долазите на место где видите Премијера. Значи, интересује ме да ли Ви у том периоду видите на степеницама крв, на степеницама на подесту, на улазу?

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим, ја нисам обраћао пажњу на то. Мене је интересовало тог тренутка када сам ја..., да нађем рану. Значи, да видим где је рана, пошто је он лежао на леђима, то се није видело.

Адв. Божо Прелевић: То сте објаснили, само конкретно...

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам обраћао пажњу на то. Ја знам да сам ја био крвав, али мислим толико да читава кошуља, одело, све је било крваво.

Адв. Божо Прелевић: Кажете да сте када је Премијер био на Кобаонику да сте добили информацију да ту фудбалску утакмицу гледају и нека лица која су везана са неким антикварским кланом. Знате ли имена можда, било које име?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Значи, информација је долазила у сегментима, рекао сам малопре, обрађено је све. Између осталог када су се вратили са Кобаоника у једној информацији је дошло да су ти људи били на мерама и да су гледали утакмицу, значи коју је Премијер играо, са трибина и да су ту коментарисали, звали некога, ево гледамо Премијера и тако даље, а касније се испоставило да је то посебно из неке друге акције за коју је везан био инспектор Карлеуша, по некаквим криминалним антиквитетима, коју је потпуно независно водила БИА од Земунског клана.

Адв. Божо Прелевић: И у тој информацији нису била имена Вама препознатљива имена?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Била су имена али нису била та имена из тог круга људи, из Земунског клана.

Адв. Божо Прелевић: Кажите ми молим Вас, када и од кога сазнајете за инцидент код хале Лимес, покушај атентата?

Сведок Зоран Јањушевић: Неко ме је назвао, али ко, верујте да не знам.

Адв. Божо Прелевић: Да ли можете време да определите, да ли је то било пре полетања авиона за Бања Луку?

Сведок Зоран Јањушевић: Ту је негде било, јер ја не могу тачно да се сетим, али знам да сам одмах отишао код министра Михајловића у кабинет.

Адв. Божо Прелевић: Шта Вам је тада речено, шта се десило код хале Лимес?

Сведок Зоран Јањушевић: Прво не могу да се сетим, не могу стварно да се сетим ко, можда ће неко од сведока рећи да ме је звао, ја не могу да се сетим ко ме је звао, а речено ми је само да дођем у кабинет код министра Михајловића.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви након догађаја код хале Лимес, након што сте сазнали за инцидент, да ли сте рекли Милану Веруовићу да Премијера о томе не обавести?

Сведок Зоран Јањушевић: Мислите када сам га звао у Бања Луку?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Не, ја нисам му рекао да га не обавести, него да не излази са изјавама, да то спусти док не дође у Београд, док му не објаснимо тачно шта се дешавало. Нисам рекао немојте рећи, Милане немој рећи Премијеру да је био атентат. Не, ја сам рекао смањите у смислу доживљај, без пуно изјава, када дођете у Београд, ја ћу га сачекати на аеродрому и објаснићу му. Значи пре новинара, пре свих, доћи ћу на писту, као што је и било и ушао сам са њим у ауто и у том путу од аеродрома до куће сам му објаснио.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте тада док је Премијер био у Бања Луци Милану Веруовићу рекли да је ствар врло озбиљна?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу се сетити. Могуће да сам му рекао 30 речи, могуће или 30 реченица, а могуће и 2. Не могу тачно да се сетим редоследа. Суштина је била у мом разговору и његовом да не даје изјаве пре него што сазна тачно овде шта се десило у Београду.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да после протеста Јединице за специјалне операције долази до кадровских промена у БИА, да ли можда знате ко и на чије инсистирање поставља Милорада Брацановића на место заменика начелника?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Ја тада још нисам да кажем, био упућен у те безбедоносне...

Адв. Божо Прелевић: Да ли знате за Андрију Савића?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Радована Кнежевића?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. То је све било раније, пре него што сам ја постао члан савета за државну безбедност.

Адв. Божо Прелевић: Знате ли када настаје сукоб између Сурчинског и Земунског клана?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Не можете да определите ни годину?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, не, не знам тај сукоб како настаје, зашто настаје, јер то у извештајима у којима смо ми добијали и расправљали и на савету и овако, да кажем, није..., да кажем, наведено је настао је сукоб између тога и тога, знате, оно децидно.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је наведено око чега је настао сукоб?

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим, не знам стварно, не могу да Вам кажем, једноставно само да наводим паушално...

Адв. Божо Прелевић: На питање суда када сте дали Ваш одговор везано за халу Лимес, мене интересује да ли Ви временски тачно можете да определите када тачно сазнајете ко стоји иза тог инцидента код хале Лимес, временски да ли можете да определите после колико времена, ког дана, да ли тог дана?

Сведок Зоран Јањушевић: Знате шта, на том састанку када смо били стварно је само био проблем Миленковић. Није сада помињано шире, највише се бавило на том састанку око те пријаве и тога. Ја када сам отишао не знам, вероватно је МУП имао свој колегијум и обавио око тога сазнања. Ја нисам био члан ни МУП-ог колегијума, тако да нисам учествовао у тим оперативним стварима да бих могао да Вам кажем сада, е сазнао сам да је то, иза тога стоји Земунски клан, да је било оно касније тек у оним изјавама у току акције «Сабља» где се на савету за државну безбедност износе подаци, све сам сазнао како је хала Лимес одиграна и шта је.

Адв. Божо Прелевић: Бојим се да се нисмо разумели, ја питам када Ви сазнајете да се ради о Миленковићу, када сазнајете да...

Сведок Зоран Јањушевић: Када сам дошао у МУП.

Адв. Божо Прелевић: То је колико после атентата?

Сведок Зоран Јањушевић: Покушаја атентата, па можда пола сата, сат од кад су ми јавили.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте пред собом имали белу књигу?

Сведок Зоран Јањушевић: Тада у МУП-у?

Адв. Божо Прелевић: И пре тога?

Сведок Зоран Јањушевић: Једном сам је видео код Премијера на столу.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте сазнали, да ли Вам је тада у МУП-у, касније, када, саопштено ко је купио камион којим је управљао том приликом Багзи?

Сведок Зоран Јањушевић: Не тада. Мислим, ја нисам добијао на тај начин информације од МУП-а, тако да сам био присутан стално, па да сам ја сарађивао са МУП-ом. Ја сам то добијао кроз извештаје министра Михајловића који је слао.

Адв. Божо Прелевић: Мислио сам у току тих разговора које сте имали, да ли сте тада сазнали да се спомињу још нека лица из Земунског клана?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам тада, то сам тек касније сазнао како је то све ишло, не знам, Бубањ поток, пијаца, из изјава које су биле узете од тих људи.

Адв. Божо Прелевић: Део те комуникације између Премијера и БИА ишло је преко Вас, како Ви то објашњавате, је ли, да ли је та комуникација и према МУП-у делом ишла преко Вас?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи, уопште та, како да Вам кажем, та комуникација ја мислим да је господин Савић контактирао директно, мислим да је Премијер господина Савића звао и директно имао контакте и директно са њима преко специјала и овим делом. Сада не знам тачно да Вам кажем, али знам да је комуницирао са њима, са МУП-ом, ту је министар Михајловић сваки дан био у згради Владе и директно код Премијера долазио.

Адв. Божо Прелевић: Да ли би сте могли да нам кажете да ли знате која је процедура доласка Премијера у Владу у смислу безбедносних процедура?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам био упознат са тим.

Адв. Божо Прелевић: Да ли знате са ким је лично обезбеђење Премијера било у радио вези у згради Владе?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је на савету, Владином савету за безбедност било говора да ће Љубиша Буха бити заштићени сведок, сведок сарадник?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Како би сте нам описали однос Брацановића и првоокривљеног Луковића?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, из овога што сам ја видео ова два пута и из овог захтева за услугу, откуд знам, колеге, пријатељи, како и шта могу да буду.

Адв. Божо Прелевић: А исто питање везано за Спасојевић Душана?

Сведок Зоран Јањушевић: То не знам. Нити сам човека икада видео ни познавао, нити знам однос.

Адв. Божо Прелевић: Добро. Да ли сте били упознати са жељом сведока сарадника Љубише Бухе да сведочи против Земунског клана и пре догађаја код хале Лимес?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, нисам био упознат, да кажем, то је тај део који се односи на оно што ја више нисам Брацановићу веровао и што нисмо, те податке ми нисмо добијали више од БИА, а после тога сам упознат био на једној седници, пошто је то радила Управа за организовани криминал је то водила, онда сам на тој седници био упознат око тих да кажем, али то никада тако не износи се на оперативан начин, него добијете кроз извештај. Тај извештај Вам не каже да кажем Љубиша Буха Чуме је то и то, него добијете неки да кажем извештај који Вам не даје све детаље.

Адв. Божо Прелевић: Ја сам само питао за Ваше сазнање да ли сте имали сазнање да он жели да дође у земљу да сведочи?

Сведок Зоран Јањушевић: Да дође у земљу да сведочи? Да.

Адв. Божо Прелевић: Пре атентата, пре инцидента код хале Лимес?

Сведок Зоран Јањушевић: Да. Био је извештај и министар Михајловић је известио око тих одлазака, његових путовања, сведочења, шта се дешава и тако даље.

Адв. Божо Прелевић: Да ли знате у односу на која дела је он хтео да сведочи или...?

Сведок Зоран Јањушевић: Е, то не знам. Зато Вам кажем, то тако детаљно никада није образлагано, него је само речено, хоће да сведочи, неће да сведочи, сада је тамо, угрожен му је живот.

Адв. Божо Прелевић: Ко му угрожава живот?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, из тих извештаја је писало тада да га тражи Земунски клан.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте из разговора са Премијером имали сазнања да и Премијер зна да Љубиха Буха жели да дође у земљу да сведочи?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам ја никада са Премијером тако разговарао, на тај начин.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је неко пролонгирао долазак сведока Љубише Бухе у земљу?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Мало пре сте рекли на те инсинулације да сте Ви имали центар за прислушкивање, па ево да Вас питам, јесте ли имали центар за прислушкивање?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Никада.

Адв. Божо Прелевић: А да ли сте одлазили у центар за прислушкивање који је у надлежности Безбедносно информативне агенције?

Сведок Зоран Јањушевић: Никада нисам отишао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви имали учешћа или доприноса у смени господина Брацановића?

Сведок Зоран Јањушевић: Толико колико сам био задужен од Премијера да нађем на било који начин и како год знам два поштена радника службе који не познају ниједног криминалца у Србији.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви предложили Мишу Милићевића за место?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам предложио Мишу Милићевића и Горана Живаљевића, јер то су људи који нису знали криминалне структуре пошто су се бавили другим стварима у Ресору државне безбедности. Премијер је изричито тражио да то буду људи и они су били код њега на састанку, да то буду поштени и одговорни и млади људи који не познају криминалце у Србији.

Адв. Божо Прелевић: Отприлике 6 месеци након атентата на Премијера Ђинђића, па у том периоду од рецимо 6, 7 месеци, чиме сте се Ви превасходно бавили у Влади Србије?

Сведок Зоран Јањушевић: У ком периоду?

Адв. Божо Прелевић: У том периоду, рецимо то је октобар, новембар 2002. године до самог атетанта, значи чиме сте се Ви превасходно бавили?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја лично? Па, знате шта, поред тога што сам...

Адв. Божо Прелевић: У Влади, мислим на то?

Сведок Зоран Јањушевић: Да. Поред тога што сам тај део за који сам био задужен од Премијера, пошта, безбедност и тако даље, контакти са министром Михајловићем, са Милићем и са БИА, ја сам редовно своје послове радио. Ја нисам преко дана излазио из Владе Србије, ја сам до 5 сати био у Влади, до 6 сати, а после тога сам успевао да остало завршим и дуго сам боравио и код њега кући, тако да...Значи, све своје редовне послове сам обављао из свих делатности за које сам био задужен.

Адв. Божо Прелевић: Из области привреде?

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је.

Адв. Божо Прелевић: Да ли се сам Премијер осећао угроженим од неке криминалне групе, да ли Вам је то некада рекао?

Сведок Зоран Јањушевић: Никада ми није рекао, на жалост. Ми јесмо да кажем имали тај неки однос, бар колико сам ја могао да закључим, поверења, али никада нисмо тако далеко одлазили у тим причама, нити сам ја њега запиткивао шта је било пре 2002. године, 2000., 2001. године, нити је он да кажем нешто мене тако питао. Сада ако ме питате у шта је пролазило наше време, од 4, 5 сати разговарајући...

Адв. Божо Прелевић: Значи, ево сада да бих ја разумео и уопште да би смо сви разумели шта сте Ви тачно радили, рецимо шта сте Ви предузели по питању информације да криминална група посматра Премијера на Копаонику за време играња фудбала?

Председник већа: Не, колега можете ли објаснити само ту везу?

Адв. Божо Прелевић: Значи, сведок каже да је он предложио начелника државне безбедности, заменика државне безбедности, да је имао контакте са министарством унутрашњих послова, да је добио

информације да га посматра криминална..., значи мене сада интересује да ли је он у том смислу нешто предузео?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја нисам лично ништа предузео, значи, пошто се то односило на истрагу УБПОК-а. Значи, то је била истрага УБПОК-а, услугу мера за те криминалце је радила БИА. То је дошло као информација. Ја се нисам мешао у рад МУП-а, УБПОК-а. Тачно је наведено било у извештају, можете да тражите службеним путем, имена људи, о којим активностима и ко им је крив, као због тога што их јури полиција.

Адв. Божо Прелевић: Ја покушавам у ствари питањем да видим ко је опротивно био задужен за заштиту Премијера када се сазна да њега посматра...

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Боже Прелевића јер представља правно питање.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали информације након што је Миленковић пуштен из Централног затвора да ли је неко пратио то лице?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нисам имао информације.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали информације да господин Брацановић информације до којих долази радом БИА, одаје некој од криминалних група?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нисам имао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли су постојале контраобавештајне информације о угрожености Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја их нисам читао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали контакте са саветницима за безбедност страних амбасадора у Београду?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, осим оних протоколарних који су долазили у Владу код мене, нисам.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте са те стране док сте имали те протоколарне информације добијали евентуално информације о угрожености Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Сви они су долазили по питањима реформе безбедности и реформе МУП-а, реформе БИА, доношење закона и тако даље. То су биле њихове посете код мене.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви имали информације или сте то..., да ли сте Ви имали информације да Земунски и Сурчински клан имају своје поверљиве људе у БИА, Министарству унутрашњих послова?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нисам имао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је Милорад Брацановић покушао да убаци одређене људе у лично обезбеђење Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Након што је господин Вукосављевић напустио место које је напустио, ко је био задужен за безбедност Премијера, ко је њега заменио?

Сведок Зоран Јањушевић: Исто не знам ко је, јер је то био тај вакум између БИА и МУП-а, тако да не знам.

Адв. Божо Прелевић: Тај вакум између БИА и МУП-а да ли је регулисан тако да до...

Сведок Зоран Јањушевић: До одређеног периода радници Шесте управе треба да пређу у неку тамо управу Министарства унутрашњих послова. Јесте био одређен период.

Адв. Божо Прелевић: У том периоду преласка из БИА у МУП, ко је радио обезбеђење личности и објеката?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. То није мене дотицало.

Адв. Божо Прелевић: Знате ли кога је дотицало?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Божо Прелевић: Још једно питање само, нисте нам рекли шта сте радили пре 2000. године...

Сведок Зоран Јањушевић: Шта, нисам Вам рекао? Рекао сам.

Адв. Божо Прелевић: У реду. Хвала.

Председник већа: Право на питања имају браниоци. За реч се јавља адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Ја ћу да пођем од овог где је колега Прелевић стао, око ових информација везано за ове криминалне групе, питам господина Јањушевића, поменуо је постојање Сурчинског клана из неких оперативних података, да ли зна из тих података податке о Сурчинском клану, ко га чини, чиме се бави, колико људи има или било шта?

Сведок Зоран Јањушевић: Рекао сам већ малопре да никада у тим извештајима, значи који не наводе оперативне податке се не добија у екстерном информисању на тај начин.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте икада чули за Љубишу Буху пре овога, ове приче да наводно неко хоће да га убије и то?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, никада док, пошто сам ја једно одређено време био ван земље, значи до 2000. године, никада нисам чуо.

Адв. Момчило Булатовић: Ја говорим од овог момента када сте дошли у Владу од 15. марта 2001. године?

Сведок Зоран Јањушевић: Када сам дошао и после тога сам чуо за Љубишу Буху Чумета.

Адв. Момчило Булатовић: Е, сада ме интересује шта сте чули то од момента када сте дошли у Владу о Љубиши Бухи, ко је човек, шта ради, чиме се бави?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, ја сам једноставно чуо те неке приче Сурчински клан, криминал, онај део, тај период који сам..., ме се није дотицао, за који сам радио тих 7, 8 месеци привреду, нигде нисам да кажем имао додирне тачке, тако да ме то није интересовало.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Јањушевићу, интересује ме, све говорим значи од момента, од 15. марта, значи пре ме за сада не интересује, када сте добили решење ово о коме сте говорили 2001. године и доласка у Владу...

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нисам ја добио 15. марта решење.

Адв. Момчило Булатовић: Ја сам тако разумео.

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам добио решење да идем као стечајни управник у две фирме и отишао сам као стечајни управник у те две фирме. У Влади Србије добијам привремено решење у..., сада не могу тачно да Вам кажем, у априлу 2002. године, рецимо и то на одређено време, на 6 месеци.

Адв. Момчило Булатовић: Извињавам се, нисмо се разумели. Извињавам се. Реците ми да ли сте чули за време боравка у Влади и уопште контакте са људима из Владе које сте имали, да неко од чланова Владе и људи из политичког врха ДОС-а има било какве контакте са било којим од било које криминалне групе за коју сте чули да постоји?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам и није ме интересовало.

Адв. Момчило Булатовић: Није Вас интересовало. Добро. На питање пуномоћника господина Веруовића, рекли сте да сте Ви били тај ко је предложио за директора БИА господина Мишу Милићевића и то, па ме интересује на основу чега сте Ви то предложили, одакле сте Ви имали сазнања о Миши Милићевићу, ко је, шта је, чиме се бави, он и господин Живаљевић?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, ја сам имао нека познанства још док сам био у Републици Српској, у управи технике, знао сам неке људе, познавао сам, из бившег Савезног МУП-а и видео сам се са тим људима. То су пензионери и питао сам их је ли Ви знате у овој држави да постоје такви људи. Они су рекли, па мораш да тражиш неке млађе, који се нису бавили овде Србијом, који су се бавили страним службама и онда сам ја питао тог човека, па добро је ли имаш ти неке предлоге око тих људи и то. Он је рекао имам. И тако сам ја дошао до тих људи.

Адв. Момчило Булатовић: Ја Вас нећу питати ко је човек, вероватно нећете рећи, али није ни битно.

Сведок Зоран Јањушевић: Небитно је уопште. Бивши функционер Савезног СУП-а, у пензији 15 година.

Адв. Момчило Булатовић: Апсолутно. Да ли је то једини извор информација о овим људима, о Живаљевићу и Миши Милићевићу?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи, познавао сам још једног човека који је био од 1997. године, или 1996. године, начелник технике исто у Ресору државне безбедности, који ми је исто све позитивно рекао за те људе.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Рекли сте да сте били у некој националној безбедности Републике Српске, ако се не варам, којим сте се пословима бавили тамо?

Сведок Зоран Јањушевић: Начелник управе технике.

Адв. Момчило Булатовић: Хоћете објаснити мало, пошто сам лаик за ту технику, шта то значи?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, то Вам је једноставно посао начелника управе технике, од рачунара, компјутера, система опреме, значи свега.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли ту улази и систем за прислушкивање?

Сведок Зоран Јањушевић: У Србији да, доле то није постојало у рату.

Адв. Момчило Булатовић: Сада ми реците, да ли Вам је познато да је Влада Републике Србије набавила неки уређај за прислушкивање и ако јесте од кога, како, када и да ли сте Ви учествовали у томе?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, то је донација немачке Владе у виду једног комбија, где је немачка Влада, пошто је питала када је покојни Премијер кренуо у борбу против организованог криминала, шта Вам треба. Онда су стручне службе направиле попис неких аутомобила, ја већ нисам улазио у детаље чега све и онда је тражена и та опрема, пошто је као ова опрема застарела и то је служба добила.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је дао предлог за ту опрему?

Сведок Зоран Јањушевић: Ко је дао предлог за ту опрему?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Стручне службе су дале предлог за ту опрему. Помогао нам је господин Шутановац, он је одлазио у Немачку око тога да помогне као председник одбора за безбедност и та опрема је стигла, између осталог један од «БМВ»-а, који је добијен, блиндирани у коме је Премијер био.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато да ли је служба обезбеђења покојног председника Владе др. Ђинђића имала уређаје за радио таласно ометање?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, јесте познато ми је.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је био у функцији?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам да ли је био у функцији. Ја тада, у то време, када је тај уређај добијен, ја сам то после сазнао, нисам да кажем се бавио тиме.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вас је неко обавестио евентуално да тај уређај није у функцији, да се нешто уради?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам, не могу да се сетим можда је Милан једном или, не могу сада да се сетим, да ли је Вукосављевић или Милан Веруовић нешто су ми говорили, али мислим, ја нисам био тај који је могао да нареди било шта да се уради.

Адв. Момчило Булатовић: Нисте били, а да ли знате да ли Вас је неко обавестио или Вас није обавестио?

Сведок Зоран Јањушевић: Питање је значи, ја по том питању ништа нисам могао да урадим. Значи, нисам могао да наредим било шта да се уради, као и што су ми се жалили за материјална средства. Ја нисам распоређивао материјална средства тако да им нисам могао обезбедити било шта.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Јањушевићу Ви сте рекли 15. марта сте добили решење за стечајног управника у две фирме. На чији предлог сте постали стечајни управник, да ли знате?

Сведок Зоран Јањушевић: Премијера.

Адв. Момчило Булатовић: Лично Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Лично Премијера. Био је штрајк у бродоградилишту Београд. Штрајкачи су били у згради Владе и он ме је позвао преко секретарице и рекао да дођем, пошто смо у децембру, тада, на тој слави причали о привреди, чиме се бавим и тако даље и њему је тада пало на памет и позвао ме. Тражио је пре тога да напишем неки елаборат тај дан. Ја сам то урадио и ...

Адв. Момчило Булатовић: И до када сте били стечајни управник?

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте можда још увек?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Нисте. Добро. Сада ме интересује када сте постали члан националног савета за државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Члан савета за државну безбедност, па не знам, има у Службеном гласнику када је, ја верујте не знам. После побуне Црвених беретки. Ја да кажем датуме и то, могао сам Вам понети, имам копију докумената.

Адв. Момчило Булатовић: То је било негде крај 2001. године, ако се не варам, побуна Беретки?

Сведок Зоран Јањушевић: Кажем Вам не знам када је формиран савет, имате Службени гласник, има одлука Владе, када сам разрешен, када сам постављен, све има у службеним списима. Да сам знао да Вам треба, ја бих понео.

Адв. Момчило Булатовић: Питам овако, ако се сећате.

Сведок Зоран Јањушевић: Не, датума.

Адв. Момчило Булатовић: Није много ни битно. Мене нешто друго интересује, да ли можете да ми кажете ко су били све чланови савета, рекли сте, Ви сте били једанаести или дванаести, ко је било тих десет или једанаест?

Сведок Зоран Јањушевић: Исто тако, значи био је Исаков, не, био је Веселинов, Батић, Михајловић, Кораћ, Перишић, Андрија Савић, значи сви потпредседници и министри, не могу тачно да се сетим.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли су чланови савета па и Ви, имали нека конкретна задужења у оквиру тог чланства у националном савету, одређену област?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Не. Добро. Да ли су ти састанци, мислим, да ли се са тих састанака сачињавани неки записници, доношени неки закључци или нешто?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је то достављано некоме и ако јесте да ли можете да кажете коме?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам да ли је достављано, мислим да није никоме, да је то снимано и вођени су стенограми.

Адв. Момчило Булатовић: А која је сврха тих закључака ако се неком достављају, чему служе?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам, морате да питате...

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја бих Вас замолио, Ви руководите претресом, колегу Даниловића, дајте му реч.

Председник већа: Право на приговор на питање има адв. Рајко Даниловић.

Адв. Рајко Даниловић: Приговарам овом питању јер је бесмислено, јер је реч о врховном органу безбедности у држави Србији.

Адв. Момчило Булатовић: Ево поставићу подпитање да не би колега ме погрешно схватио, није уопште битно.

Председник већа: Не, битно је у том смислу што је већ сведок одоворио и рекао је да не зна.

Адв. Момчило Булатовић: Све у реду. Ко је био председник тог националног савета?

Сведок Зоран Јањушевић: Премијер Ђинђић.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли је он присуствовао тим састанцима?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Значи био је упознат са свим тим дешавањима?

Сведок Зоран Јањушевић: Рецимо.

Адв. Зоран Јањушевић: Сада ме интересује господине Јањушевићу, да ли сте у овом периоду стечајни управник сте у две фирме, добили сте решење саветника за привреду, већ како се зове, члан сте националног савета и то, да ли у то време имате Вашу фирму?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли она ради?

Сведок Зоран Јањушевић: Моја фирма тада није радила.

Адв. Момчило Булатовић: Није радила. Добро. Да ли сте били у радном односу Владе или је то био неки волонтерски посао или како?

Сведок Зоран Јањушевић: У решењу тачно пише господин Зоран Јањушевић прима се на неодређено време због потреба посла на место за економско, привредно, правног аналитичара у звању саветник. Документ, рекао сам Вам...

Адв. Момчило Булатовић: Јесте ли примали плату за то?

Сведок Зоран Јањушевић: Да. Примао сам 18.900,00 динара, што званично можете да добијете.

Адв. Момчило Булатовић: Не питам Вас, то ме не интересује.

Сведок Зоран Јањушевић: Кажем, да сам знао, могао сам да Вам понесем.

Адв. Момчило Булатовић: Да се вратимо на овај дан, несретни дан када се десио овај атентат, када је убијен председник Владе др. Ђинђић, када сте дошли тог дана у Владу, да ли се сећате?

Сведок Зоран Јањушевић: Дошао сам можда нешто, пола сата или сат пре Премијера или 20 минута, не могу тачно да се сетим.

Адв. Момчило Булатовић: На који сте улаз, да ли се сећате, ушли?

Сведок Зоран Јањушевић: На тај исти улаз.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је још имао право да користи тај улаз?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, не знам тачно да Вам набројим. Сви министри, потпредседници Владе.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је био у Влади тога дана?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Ја сам право отишао у своју канцеларију.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је кабинет председника Владе пок. др. Ђинђића био обезбеђен видео надзором?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Значи кабинет је лево, ја сам десно.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте долазили код њега у кабинет?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесам.

Адв. Момчило Булатовић: Јесте ли приметили да постоји неки видео надзор?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам.

Адв. Момчило Булатовић: Сада ме интересује господине Јањушевићу, ја се извињавам што овако мало сам питања пописао, пошто су тако питања ишла и Ваши одговори. Овај састанак на коме су инсистирали пуномоћници оштећених, у СУП-у, након инцидента код хале Лимес, па кажете, Симић, тужилац, ако се не варам, Лукић, Михајловић, Ви. У ком својству сте били на том састанку, нисте правник, нисте саветник за безбедност колико чујем?

Сведок Зоран Јањушевић: Пошто тог тренутка није било..., значи није било у том тренутку Премијера и ја сам позван из кабинета да дођем, као члан савета за државну безбедност.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Сада, рекли сте у једном тренутку да је владао неки, како сте Ви закључили, анимозитет између тужилаштва и полиције?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам то, мислим, рекао тако, то је мој утисак.

Адв. Момчило Булатовић: Ваш утисак?

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли се сећате да ли је на том састанку било предлога да се консултује неко из суда везано за ту пријаву коју треба поднети?

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се. То ће Вам Симић боље рећи. Ја нисам чуо.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Сада ме интересује још само пар питања око ове смене господина Брацановића односно неких извештаја, како сте Ви рекли, да су стране службе доставиле извештај нешто везано за господина Брацановића?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам тако рекао. Значи, ја сам рекао да је Премијер од мене захтевао да се што пре смени Брацановић јер је добио неке информације од странаца.

Адв. Момчило Булатовић: Е, то ме интересује од странаца, да ли знате преко кога, како и на који начин је добио...?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Не знате те информације. Добро. Да ли Вам је познато Драгољуб Марковић?

Сведок Зоран Јањушевић: По имену и презимену да и толико што сам човека видео исто тако два пута у животу и никада више од три речи нисам проговорио.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато да је било неких састанака ван зграде Владе Србије?

Председник већа: На шта мислите колега?

Адв. Момчило Булатовић: На састанке Владе, да се људи из врха Владе нађу негде па обаве састанак, у кафани?

Председник већа: Толико сте неодређени да једноставно је апсурдно питање.

Адв. Момчило Булатовић: Ако будем одређен судија, онда сам сугестиван.

Председник већа: Није, него конкретизујте, евентуално са неким личностима, време, место, заиста је немогуће да човек...

Сведок Зоран Јањушевић: Ја не ходам по кафанама, не излазим, нисам кафански човек, значи или радим или сам код куће и не интересује ме шта други раде.

Адв. Момчило Булатовић: Везано за инцидент код хале Лимес, колико сам разумео да је покушао да зове Веруовића као шефа обезбеђења, па га није добио, да ли сте са неким још разговарали у Бања Луци везано за инцидент?

Сведок Зоран Јањушевић: Ни са ким, осим са Веруовићем.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, занима ме ово, екстерно информисање о коме је говорио господин Јањушевић, не знам шта то значи, ако може мало да појасни, шта то значи?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Момчила Булатовића јер је сведок на јасан начин објаснио о чему се ради.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, само ћу још једно питање питати господина Јањушевића, говорио је о томе да је добио податке од Брацановића па је утврдио да нису тачни. Како је проверавао квалитет информација из јавне безбедности?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам проверавао, значи добијао сам их.

Адв. Момчило Булатовић: На основу чега сте веровали да су оне истините, а ове које добијате из државне безбедности нису?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, на основу чињеница које су наведене биле у информацијама.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли господине Јањушевићу знате послове које ради државна безбедност, а које ради јавна безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, не знам које послове раде државна безбедност, а знам које је радила послове БИА. Знам шта је БИА била, по новом закону о БИА, од чега је била ослобођена у ствари решила се проблема да се не бави више организованим криминалом.

Адв. Момчило Булатовић: Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Марко Миливојевић. Изволите.

Адв. Марко Миливојевић: Захваљујем се. Прво питање за сведока је да ли је осуђиван и да ли се води кривични поступак против њега и ако јесте за шта?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам никада осуђиван. Против мене се воде три кривична поступка, у ствари два предкривична поступка и један кривични поступак. Један поступак је у бродоградилишту Београд због утаје пореза што нисам платио порез на топли оброк и на паризер за раднике. Другу кривичну пријаву имам од једног приватника који је по мом мишљењу хтео да оштети Бродотехнику и трећи кривични поступак да кажем, имам за утају пореза, значи имам кривичну пријаву за утају пореза.

Адв. Марко Миливојевић: Хвала. Мало пре је сведок објашњавао да је кренуо да се на, ако сам ја добро записао, ружан начин обрачуна са Брацановићем, па ако може да нам мало појасни?

Председник већа: Није то тако рекао колега.

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам то тако рекао.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Марка Миливојевића као капциозно.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли је сведок са Милићем и Бебом Поповићем 12. марта у поподневним сатима испитивао Копривицу, не знам му име, шефа обезбеђења на околности да ли су врата на улазу број 5 била отворена или не?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам. Значи, опет се враћам, ја сам дошао задњи у Владу Србије, значи потпуно сам дошао крвав, тражили су ми да се пресвучем, нисам никог испитивао, никог нисам питао. Да се ово није десило не би ни знао ко је Копривица.

Адв. Марко Миливојевић: Добро. Хвала Вам. И само још једно питање, да ли му је позната околност да је Премијер Ћинђић са Владимиром Бебом Поповићем у сарадњи са енглеским страним службама организовали одељење у УБПОК-у којим су руководили ти исти енглези у борби са криминалом?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато јер нисам учествовао у систему безбедности до постављења за члана савета за државну безбедност.

Адв. Марко Миливојевић: А да ли је Владимир Беба у томе свему учествовао?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Ја сам господина Поповића упознао 6 месеци после доласка у Владу.

Адв. Марко Миливојевић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Прво моје питање бих поставио у смислу да ли је икада у свом радном веку, од када је почео да ради, да ли је икада радио на оперативним пословима?

Сведок Зоран Јањушевић: Оперативним пословима чега?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Да ли сте радили као оперативац?

Сведок Зоран Јањушевић: Чега?

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте радили на неком случају откривања...?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Никада.

Адв. Ненад Вукасовић: Наставио бих ово питање везано за колегу Булатовића, а и колеге пуномоћници су поставили једно питање и то ме и даље, мене лично, интересује, рекли сте сада малопре на питање колеге Булатовића, да сте на основу информација које сте видели закључили да јавна безбедност говори истину, а да Милорад Брацановић лаже. Нешто чини ми се у том правцу је питао и колега судија члан већа Милимир Лукић, а остали смо без правог одговора. Мене занима, на основу којих информација сте могли тачно да закључите да Милорад Брацановић лаже, а да су информације које пружа јавна безбедност тачне?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер је сведок већ одговорио на три пута постављено исто питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Рекли сте, односно говорили сте да сте као члан савета за државну безбедност, да их је било 11, Ви сте били тамо 11-ти или 12-ти, није важно колико, међу њима је био и господин Перишић. Везано за то, хтео сам да Вас питам, по Вашем доласку у Владу 2001. године, да ли Вам је познат интервју Премијера

др. Зорана Ђинђића српској јавности када је рекао да су му познати свих 50 шефова мафија у Србији?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер се не односи на предмет кривичног поступка.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, председниче у реду, Ви сте забранили, нећемо да полемишемо, односи се и те како, зато што моје следеће питање, ићи ћу редом, забранили сте моје питање. Да ли су Вам била позната сазнања Премијера о шефовима мафије у Србији?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, није ми, ја сада да Вам кажем, ја знам само оно што се десило у Јагодини и оно што је Премијер изрекао у Јагодини.

Адв. Ненад Вукасовић: О томе говорим.

Сведок Зоран Јањушевић: У то време ја нисам имао никаквог контакта са безбедносним службама.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Да ли сте у то време били члан савета за националну државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Србија на добром путу, као кампања је била пре тога, пре побуне, пре свега, ја сам био саветник за привреду и нисам имао...

Адв. Ненад Вукасовић: Председник је забранио то питање и не желим да се враћам на њега. Не могу да идем преко одлуке суда. Питам Вас даље, на савету за државну безбедност, да ли сте расправљали о шефовима мафија у Србији?

Сведок Зоран Јањушевић: Не о шефовима мафије.

Адв. Ненад Вукасовић: Молим?

Сведок Зоран Јањушевић: Не тако о шефовима мафије.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте расправљали о организованим групама на територији Србије?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесмо. Расправљали смо.

Адв. Ненад Вукасовић: Сада Вас питам даље, да ли је у оквиру тих расправа ЈСО била као организована група?

Сведок Зоран Јањушевић: Као шта?

Адв. Ненад Вукасовић: Расправљали сте о организованим криминалним групама, па Вас питам да ли се на савету и ЈСО била организована криминална група

Сведок Зоран Јањушевић: Посебно се расправљало, значи имате тачке дневног реда и о тим тачкама дневног реда, посебно свака тема има своје, посебно се расправљало о ЈСО-у, а посебно се расправљало о криминалним групама.

Адв. Ненад Вукасовић: Од када, по Вашем сећању, сазнањима, ЈСО постаје проблем, како сте Ви рекли, па сте онда рекли да не можете о томе да говорите с обзиром да није скинут ембарго у односу на Ваше излагање, због те тајне службене?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ја не знам како, када настаје проблем. Значи, ја знам да на савету за државну безбедност се да кажем, појачана активност око тога свега је након изјава чланова савета за државну безбедност где је било у то време очито демонстрирање силе од стране Земунског клана и господина Улемека по граду. Тада...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих, господине председниче, ја бих био јасан, да не би смо сада лутали, уопште нисам мислио овог момента на господина Улемека, или оптуженог Улемека, нити сам мислио на Сурчински клан. Питам о ЈСО-у, када представља проблем о коме се расправља на нивоу савета за државну безбедност и да ли се расправља?

Сведок Зоран Јањушевић: ЈСО се помиње и расправља се о њему онога тренутка када долази се до информација о њиховој демонстрацији силе у граду Београду.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. О демонстрацији силе. Сада Вас питам следеће, да ли се расправљало о ЈСО-у у оквиру криминалних активности?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, рекао сам Вам господине, ако треба да поновим још једном. ЈСО је била посебна тачка расправе. Криминалне групе су била посебна тачка расправе.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја господине председниче, ако дозвољавате, ја морам још једанпут да питам, мислим да сам јасан и моје питање је врло јасно, да ли је ЈСО сврставана у категорију криминалних група или не?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића зато што је сугестивно, а сведок је јасно и гласно одговорио на питање.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Прихватам. Добро. Покушаћу да преформулишем да би евентуално...

Председник већа: Немојте преформулисати да би дошли до истог неког Вашег закључка, сугестивног, јер хоћете да прикажете да је ЈСО разматран као криминална организација, што сведок није рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам питао...

Председник већа: То је Ваша теза, унапред већ изнета, према томе, немојте о томе уопште разговарати. Нити је предмет оптужбе, нити је предмет кривичног поступка управо то. Где сте то нашли у оптужници?

Адв. Ненад Вукасовић: Идемо даље. Пошто је ЈСО већ била тема расправе на савету за државну безбедност, као проблем у смислу истицања некакве силе, како је рекао сведок, да ли су предузимане мере односно донети некакви закључци на савету, а у смислу касније предузимања мера, у правцу смањивања формацијског у смислу броја људства и смањивању броја ангажовања на пословима ЈСО-а?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесу, донети су закључци. Те закључке ће Вам и министар Михајловић је задужен за то, он ће Вам боље то објаснити сутра.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Не сумњам да ће господин Михајловић боље да објасни. Да ли је Вама познато до када ЈСО ради на поверљивим пословима?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато односно да ли је сведоку познато или Вама, да ли идемо директно или преко већа, 12. марта које послове обавља Јединица за специјалне операције?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је нешто познато око уранијума?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми то познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато нешто око делатности на југу Србије?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Следеће моје питање је, пошто је члан већа, не већа, извињавам се, него савета је господин Перишић, да ли мислим, односно да ли сам ја добро записао, да ли је то господин Перишић који је био начелник Генералштаба?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: А након њега, смењује га Крга. Да ли сте тада...

Сведок Зоран Јањушевић: Нисте у праву. Значи господин Крга долази у проширени савет за државну безбедност на дан када је убијен Премијер.

Адв. Ненад Вукасовић: Извињавам се, господин Перишић долази на дан када је...

Председник већа: Не колега, заиста ја ово не могу да разумем како можете тако да тумачите? То су питања временских ствари. Пре свега престао је да буде члан Владе Момчило Перишић генерал и бивши начелник Генералштаба, према томе не можете то заиста толико сугестивно говорити да су то опште познате чињенице.

Адв. Ненад Вукасовић: Не да будем сугестиван него само констатујем. Господин Перишић је био члан овог савета за државну безбедност.

Сведок Зоран Јањушевић: Као потпредседник Владе Србије.

Адв. Ненад Вукасовић: Као потпредседник Владе Србије.

Председник већа: Када је изгубио функцију потпредседника престао је да буде и члан.

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је до тог момента, док му је престала функција, значи док је био на функцији, било разговора о комуникацији рада и рада и сарадње између унутрашњих послова, без обзира да ли државну или јавну безбедност и војску, док је био господин Перишић и да ли је ту било кординације у раду?

Сведок Зоран Јањушевић: Није.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Сада ћу да се вратим на ово даље ћемо одакле можемо добити податке, па нема разлога да ја овде око тога...Да се вратим за тренутак на тај Копаоник, сведок је изјавио да боравак тих неких лица чију идентификацију ћемо тек видети, за које он не зна, добро, вероватно и не зна по именице, да су били везани за господина Карлеушу. Моје питање је да ли је господин Карлеуша, ако зна, тада био на Копаонику или није био?

Сведок Зоран Јањушевић: Господин Карлеуша није био тада на Копаонику.

Адв. Ненад Вукасовић: Господин Карлеуша није био на Копаонику. Ако веће дозволи, ово морам да питам веће, због чега је сведок извукао свој закључак, ако је то његов закључак, или је можда добио некакво упозорење више, да о томе да се налазе неки људи који су везани за господина Карлеушу обавештава обезбеђење Премијера и да ли то има икакве везе са Премијером?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића зато што је сугестивно.

Адв. Ненад Вукасовић: На једно већ питање одговорио је да, колико ми се чини, да никада није видео камеру односно видео надзор испред кабинета Премијера, је ли тако, ако је већ одговорио да га не питамо. Идемо даље. Када је чуо то што је чуо, говоримо сада о 12-ом, да је чуо та нека два звука, да ли су то пуцњи или мисли да неко ради горе и изашао је на тај подест и видео Премијера. Сведок је овде рекао да је неко поред њега рекао, пуца се. Моје питање, рекао је пуца се, моје питање је да ли је питао тог сведока ко пуца, колико, шта, да ли је проширио ту тему или је само то чуо и на томе остало?

Председник већа: Ради разјашњења и интервенције, пре свега нисам чуо, али постоји на срећу транскрипт, да је сведок рекао сведоку да се пуца или је он извео закључак да се пуца, па ћемо претходно то питати, да ли сте Ви питали некога да ли се пуца или сте закључили да се пуца испред зграде Владе?

Сведок Зоран Јањушевић: Да Вам одговорим, значи ја као и малопре што сам рекао, значи то је таква паника била, да мени уопште, ја сам све то у измаглици једној доживео, да ја не знам да Вам набројим људе који су били поред мене. Значи, ја сам једини глас који сам препознао, то је био возача Бијелића. Значи који је највише галамио. Да ли сам ја у том тренутку када држим Премијера, значи када тражим рану на њему, питао некога где се пуца, мислим, дајте, дозволите ми да не одговорим на то питање.

Председник већа: Зато што нисте питали у тој ситуацији?

Сведок Зоран Јањушевић: Како да питам у тој ситуацији.

Председник већа: Реците директно на директан начин, нисте питали.

Сведок Зоран Јањушевић: Ја да питам некога...

Председник већа: Због такве ситуације. Наставите даље са питањима.

Адв. Ненад Вукасовић: Кажете да сваки дан долазите на посао у Владу, тамо око неких 8 сати је ли тако?

Сведок Зоран Јањушевић: Тако је.

Адв. Ненад Вукасовић: Званични почетак рада?

Сведок Зоран Јањушевић: Није. Званични почетак је око пола девет, девет.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи око пола девет и девет је званични почетак. Ви сте долазили раније. Да ли сте тај дан 12. марта, како сте дошли на посао?

Сведок Зоран Јањушевић: Како сам дошао?

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Дошао сам аутомобилом. Службеним аутомобилом. Возач ме је довезао.

Адв. Ненад Вукасовић: Службеним аутомобилом и возач Вас довезао. Када Вас возач довезе на посао, тај дан, или неки други дан, да ли Вам је познато где возач оставља тај аутомобил којим Вас довезе?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Молим?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Није Вам познато?

Сведок Зоран Јањушевић: Његово је било да, када ме довезе, имају канцеларију где седе, када ми треба ја га позовем.

Адв. Ненад Вукасовић: Довољно ми је. Не знате где држи ауто. Рекли сте да је паркинг тај био за, ако сте рекли, да не буде опет да ја будем сугестиван, да некоме стављам нешто што није рекао, да је тај паркинг испред Владе био за министре, помоћнике, потпредседнике Владе, за људе који раде у Влади. Да ли уопште имате сазнања, да ли сте видели, лично, какво је било стање на паркингу тог дана 12. марта?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића зато што је капциозно, јер сведок уопште није одговорио где се паркирају возила потпредседника и министара Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли дозвољавате питање, да ли је тога дана након убиства Премијера видео паркинг или не?

Председник већа: Дозвољавам то питање, али могли сте да поставите правно исправно питање, без тог капциозног дела, али Ви очигледно не слушате. Наставите.

Сведок Зоран Јањушевић: Ево, ако могу да одговорим?

Председник већа: Одговорите.

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, нисам обраћао пажњу, као никада до тада. Возач дође, паркира аутомобил пред улазом, ја изађем и уђем у улаз.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Нисам то питао, него након убиства, Ви сте рекли да сте Премијера изнели, чак да сте га носили и да му је глава испала једног момента, па сте се..., је ли тако, када сте га уносили у кола. Је ли можете да нам кажете какво је стање на паркингу било?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да Вам кажем.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду, ако не можете. Што се мене тиче господине председниче, ја немам више питања. Хвала Вам. Мени је ово довољно.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,10 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са доказним поступком извођењем процесне радње саслушања сведока Зорана Јањушевића.

Право на питања има адв. Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Господине Јањушевићу, ако можете да нам објасните природу односа Вас и покојног Премијера Ђинђића, да ли је то био чисто пословни, пријатељски или како сте га Ви доживљавали, однос?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Поповића јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Александар Поповић: Хтео бих да Вас питам да ли је у кабинету председника Ђинђића постојао саветник за безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Није никада, нити постоји по систематизацији радних места у Влади Србије такво место.

Адв. Александар Поповић: Кажите ми ко је Вас предложио за члана савета за државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Премијер Ђинђић.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте Ви у то време били запослени у Влади Републике Србије?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесам.

Адв. Александар Поповић: Сада не баратамо са датумима, обзиром да сте рекли да сте постали члан савета...

Сведок Зоран Јањушевић: Објаснио сам Вам, морате тражити званична документа или ја сутра да Вам донесем, па ће те видети да постоји редослед и ток свега тога.

Адв. Александар Поповић: У сваком случају тада сте већ били запослени у Влади Републике Србије?

Сведок Зоран Јањушевић: Да. Тражите службено и они ће Вам све дати податке.

Адв. Александар Поповић: Сада Вас питам за Ваш лични став, проценићете да ли је питање дозвољено, али у смислу да ли сте Ви сматрали да сте били задужени за безбедност у кабинету покојног Премијера Ћинђића?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Александар Поповић: Хоћете ли ми онда објаснити због чега су страни аташеи страних амбасада долазили код Вас, због чега сте Ви предлагали директора и заменика директора Безбедносно информативне агенције, због чега Вас зову после покушаја атентата код хале Лимес, хоћете ли ми објаснити због чега сте Ви ту?

Сведок Зоран Јањушевић: Као члана савета за државну безбедност, јер сви остали чланови имају још неке функције озбиљне, као потпредседници Владе и министри и нису били ту у згради, значи нису седели поред Премијера на првом спрату и нису били тако оперативни да би могли да то обављају. Ваше питање на основу чега долазе значи као члан савета за државну безбедност једноставно рекао сам малопре, да су људи долазили са предлозима реформи службе, закона и тако даље. Ја сам објашњавао да нисам надлежан за то. Како су долазили, тако су и одлазили.

Адв. Александар Поповић: Да ли имате сазнања можда да ли су одлазили код осталих чланова савета за државну безбедност?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Александар Поповић: Хоћете ли ми рећи да ли сте Ви када сте добијали извештаје свакодневне, односно, извињавам се, на основу чије одлуке сте Ви добијали свакодневне извештаје Безбедносно информативне агенције...

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Поповића јер је сведок већ одговорио на то питање.

Адв. Александар Поповић: Ја се не сећам да је одговорио, али добро. Кажите ми да ли сте имали право дискреционе оцене шта ће те од тих података које сте прочитали презентовати Премијеру, а шта не?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Поповића због тога што је сведок одговорио на то питање.

Адв. Александар Поповић: Кажите ми, у извештајима које сте добијали након покушаја атентата код хале Лимес, да ли су у тим извештајима стајала лица против којих су евентуално предузете одређене радње у смислу праћења, у смислу појачавања неких надзора?

Сведок Зоран Јањушевић: Говорио сам, значи у тим извештајима не стоје оперативни подаци.

Адв. Александар Поповић: Добро. Да ли сте Ви лично нешто предузели у том правцу?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам лично ништа предузео јер ја нисам имао никакве ингеренције да бих било шта лично предузимао. Још једном да покушам да разјасним....

Адв. Александар Поповић: Да ли сте сазнали из неких других података можда да су предузете неке такве акције обзиром да сте нам рекли да двадесет дана пре догађаја код хале Лимес је почело праћење и обрада свих организованих група?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Да се вратим на претходно питање, ако могу да Вам разјасним. Екстерно информисање значи је сажета аналитика. Ту немате оперативних података.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте из неких других података....?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Александар Поповић: Из којих података сте дошли до информације да је почело двадесет дана пре догађаја код хале Лимес обрада и праћење свих организованих група, што сте изјавили данас?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, из података Министарства унутрашњих послова, извештаја.

Адв. Александар Поповић: То су ти екстерни подаци?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисте схватили. Три врсте информација смо добијали. СИД, БИА и МУП. Значи из Министарства унутрашњих послова смо добијали, то је јавна безбедност, БИА и СИД.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте из МУП-ових података добили информације да су појачане ипак, обзиром да сте нам рекли да сматрају и господин Михајловић и господин Симић и Ви да је то био покушај атентата, да ли је нешто урађено по том питању и добили то као обавештење?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи на том састанку опет понављам, сви смо били да кажем сложни у размишљању да је то покушај атентата.

Адв. Александар Поповић: Јесте ли предузели нешто по том питању?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја нисам ништа лично.

Адв. Александар Поповић: Јесу ли Вас обавестили господин Михајловић и господин Милић...

Сведок Зоран Јањушевић: Нису ме обавестили, нису у обавези били да ме обавештавају.

Адв. Александар Поповић: Јесу ли били у обавези да обавесте Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесу и вероватно су то урадили.

Адв. Александар Поповић: Сада бих се вратио на 12. март, кажите ми канцеларија 53, Ваша, можете ли ближе да нам објасните где се тачно налази у односу на степенице – кабинет Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Попнете се на степенице, идете дугачким ходником право, у ћошку, а Премијер је лево, скроз до краја, на две контра стране.

Адв. Александар Поповић: Кажите ми да ли Вас је неко обавештавао о доласку Премијера у зграду Владе?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Долазак Премијера је знало само колико ја знам Биљана Станков.

Адв. Александар Поповић: Рекли сте да сте пошли ка канцеларији Премијера, сада, хоћете ли нам разјаснити само, због чега, да ли је то било случајно, нисте знали да долази?

Сведок Зоран Јањушевић: Свакодневно, значи устаљено, да видим распоред, шта ко, са ким има састанке, које су обавезе. Значи свакодневно сви који смо радили добијемо отприлике упутства о данашњем радном дану.

Адв. Александар Поповић: Да ли Премијер тада још увек није био стигао?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Александар Поповић: Па због чега сте кренули?

Сведок Зоран Јањушевић: Зна се распоред седам дана унапред о примањима и раду Премијера. Значи ко тај дан треба да буде примљен, не можете се најавити и доћи дан за даном. Значи зна се да се припреме анализе, састанци који имају, због чега имају, одбори.

Адв. Александар Поповић: Ја се извињавам није ми остало јасно, пошли сте ка кабинету Премијера, Премијер још увек није стигао. Због чега сте пошли ка Премијеровом кабинету?

Сведок Зоран Јањушевић: Зато што дневно сам ишао педесет пута тамо био Премијер или не био.

Адв. Александар Поповић: Значи нисте знали него сте отишли да проверите да ли је ту?

Сведок Зоран Јањушевић: Не, нисам ишао да видим да ли је он ту. Ишао сам да видим распоред тог радног дана.

Адв. Александар Поповић: Реците ми само, да ли је постојао још неко у кабинету евентуално који је имао од саветника додира са било каквих безбедоносним информацијама сем Вас?

Сведок Зоран Јањушевић: Од саветника?

Адв. Александар Поповић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим да не. Да, али не по, у ствари, сада сам се сетио, не по организованом криминалу него по питању Косова. Значи, рецимо саветник за Косово је добијао сажету информацију о Косову, да би могао да учествује на састанцима са Премијером, када је у питању Косово и тако даље.

Адв. Александар Поповић: Занима ме још само Ваше субјективно мишљење, због чега мислите да је покојни Премијер имао толико поверење у Вас обзиром да сте били саветник за економију, аналитику и поверио Вам тако битне....

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Поповића зато што је беспредметно.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Зарић. Изволите.

Адв. Александар Зарић: Интересује ме тај дан, када је дошао на посао, значи 12. марта, рекли сте да сте дошли негде око 8, пола девет?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Иначе сам долазио у 8, а тај дан сам дошао можда пола сата пре догађаја или сат, не знам тачно.

Адв. Александар Зарић: Како сте Ви ушли у зграду Владе, како, на који начин, да ли Вас је неко сачекао, отворио врата?

Председник већа: Сачекајте, само.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Зарића јер је сведок већ одговорио на то питање.

Адв. Александар Зарић: Да ли му је неко отворио врата или су врата била закључана, да ли је звонио на интерфон тај дан?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање зато што је у потпуности бесмислено јер је већ претходно забрањено исто питање.

Адв. Александар Зарић: То исто питање је био проблем судија и када смо постављали онима који су на улазу зграде Владе били и они нису знали да ли су....

Председник већа: Немојте коментарисати него поставите питање.

Адв. Александар Зарић: Ја тражим да одлучи веће о томе.

Председник већа: Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор адв. Александра Зарића на одлуку председника већа да му се забрани питање.

Адв. Александар Зарић: Да ли може да се изјасни, тог дана, значи, када је одржан тај састанак савета за националну безбедност, значи 12. марта у колико сати?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да се изјасним, не знам да ли је уопште тог дана одржан или сутрадан.

Адв. Александар Зарић: Мало пре сте изјавили да је одржан истог дана?

Сведок Зоран Јањушевић: Није тачно. Нисте добро слушали.

Адв. Александар Зарић: Имамо транскрипт па ћемо видети. Реците ми тога дана, да ли сте видели Бебу Поповића и Ненада Милића?

Сведок Зоран Јањушевић: Бебу Поповића сам видео у болници када је довезао госпођу Ћинђић.

Адв. Александар Зарић: А касније?

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се да сам га касније уопште видео.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте имали неки састанак у згради Владе тога дана, значи када сте се вратили?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја нисам имао ни са ким састанак, а у згради Владе у том тренутку, када сам ја дошао, било је најмање 150 људи.

Адв. Александар Зарић: Реците ми молим Вас када сте Ви сазнали за потерницу која је објављена против многих који се овде налазе, у ком тренутку?

Сведок Зоран Јањушевић: Када сам сазнао?

Адв. Александар Зарић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се.

Адв. Александар Зарић: Да ли сте сазнали истог дана, да ли Вам је то било познато ко су извршиоци атентата тога дана?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, ајде да се вратимо сада, као што сам Вам рекао. Дошао сам у Владу, на неки начин сам се пресвукао и ајде сада, да не кажем, нисам узимао ништа за смирење него сам отишао да попијем жестоко пиће. Сео сам у канцеларију и ставио главу у руке и попио то жестоко пиће и не знам колико сам времена тако провео. Ако Вас интересује још детаљи...

Адв. Александар Зарић: Интересује ме када сте први пут сазнали да се ови људи који се овде налазе...

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се.

Адв. Александар Зарић: Да ли тог истог дана или?

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се.

Адв. Александар Зарић: Да ли Вам је познато на основу којих података је објављена та потерница из каснијих сазнања?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато.

Адв. Александар Зарић: Да ли Вам је познато ко је све био на састанку за националну безбедност идући дан?

Сведок Зоран Јањушевић: За националну безбедност није нико био. Таква безбедност не постоји.

Адв. Александар Зарић: Савета за државну безбедност, да ли Вам је познато ко је био све присутан?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да набројим јер то већ, и тај први састанак је био у проширеном саставу, има документа, одлуке Владе, ко су чланови проширеног састава савета за државну безбедност.

Адв. Александар Зарић: Да ли је био Беба Поповић?

Сведок Зоран Јањушевић: На проширеном савету?

Адв. Александар Зарић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Александар Зарић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч да постави питање од стране бранилаца? Адв. Жељко Грбовић, право на питања, изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала господине председниче. Да ли може непосредно или преко Вас?

Председник већа: Можете непосредно.

Адв. Жељко Грбовић: Врло кратка три питања. Господине Јањушевићу, Ви сте рекли 12. марта 2003. године сазнали сте да Премијер долази у зграду Владе од секретарице?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам ни дошао до секретарице. Опет нисте добро чули.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли сте имали....

Сведок Зоран Јањушевић: Од моје канцеларије прво иде степениште, па онда дугачки ходник до кабинета Премијера. Ако сте ме добро слушали шта сам говорио читаво време, рекао сам да сам дошао до пола ходника и да сам онда чуо доле жамор и грају на степеништу.

Адв. Жељко Грбовић: Рекли сте да је само секретарица покојног Премијера знала да он долази у зграду Владе, да ли је још неко знао?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам ни то рекао. Рекао сам да само секретарица Биљана Станков је знала распореде Премијера и договарала са њим распоред Премијера и рад.

Адв. Жељко Грбовић: Причали сте о протоколу унапред од седам дана да се зна кретање Премијера, да ли сте знали да Премијер иде у Бања Луку?

Сведок Зоран Јањушевић: Не зна се кретање, него се знају састанци заказани Премијеру.

Председник већа: Колега одакле толики погрешни подаци код Вас? Прво, сведок то није рекао, него је рекао распоред пријема људи који долазе у Владу код Премијера. Ви то супротно тврдите и тумачите.

Адв. Жељко Грбовић: Извињавам се, можда сам погрешно протумачио председниче.

Председник већа: Па, три пута погрешно. Немогуће. Наставите.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли је постојао протокол о кретању Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Није постојао.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли сте знали...

Сведок Зоран Јањушевић: Не постоји протокол о кретању Премијера.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли сте знали да Премијер иде у званичну посету у Бања Луку?

Сведок Зоран Јањушевић: Да ли сам знао да иде у званичну посету? Знао сам.

Адв. Жељко Грбовић: Реците ми да ли сте Ви имали секретарицу Вашу?

Сведок Зоран Јањушевић: Да ли сам ја имао секретарицу? Па, није ми била секретарица, мислим, биле су две. Она је радила за нас пет, шест саветника.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли можете рећи како се она зове?

Сведок Зоран Јањушевић: Ирена Ђукановић.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли је неко поред Вас седео у кабинету са Вама?

Сведок Зоран Јањушевић: У кабинету?

Адв. Жељко Грбовић: Да, Вашем кабинету, да ли је неко седео или сте сами седели, када сте били у Влади?

Сведок Зоран Јањушевић: Не сећам се. Код нас је пролазна канцеларија, тако да не знам да ли је неко седео испред...

Председник већа: Не. Ја ћу Вам објаснити питање колеге, пошто он то слабије ради. Да ли сте Ви сами седели у канцеларији или је било мање простора па је био запослен још неко од Владиних службеника?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи распоред канцеларије 53 је, уђете, испред седе две секретарице, онда уђете код нас. Ја сам седео са Немањом Колесаром у канцеларији. Сто до стола.

Председник већа: Значи били сте заједно са Немањом Колесаром у канцеларији?

Сведок Зоран Јањушевић: Али Немања тада није био у канцеларији, тај дан.

Председник већа: Небитно. Него по распореду, он са Вама седи?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Адв. Жељко Грбовић: Господине Јањушевићу, да ли сте икада, када сте долазили у зграду Владе улазили на главни улаз?

Сведок Зоран Јањушевић: Стално. Чак да ли на главни, да ли на овај, мени је потпуно свеједно било, нисам оптерећен био тиме.

Адв. Жељко Грбовић: Мало пре сте рекли у Вашем сведочењу да сте упознали прво Премијера, па Бебу Поповића. Који је то временски размак отприлике?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Жељко Грбовић: Реците ми...

Сведок Зоран Јањушевић: Рекао сам Вам када сам упознао Премијера. Рекао сам Вам када сам дошао у Владу и колико после тога сам упознао..., није ми ништа значило.

Адв. Жељко Грбовић: Реците ми, причали сте о некој групи која се бави нумизматиком. Да ли имате сазнања да су они радили уметничке слике?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Жељка Грбовића зато што злоупотребава своја процесна овлашћења са јасном намером која је већ провидна.

Адв. Жељко Грбовић: Извините председниче. Ево још једно питање, врло кратко. Који сте факултет завршили господине?

Сведок Зоран Јањушевић: Електротехнички.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Дозвољавате ли непосредно или преко Вас?

Председник већа: Можете непосредно.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Господине Јањушевићу, до када сте радили у Влади?

Сведок Зоран Јањушевић: До када сам радио у Влади?

Адв. Горан Петронијевић: До када?

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим до...

Адв. Горан Петронијевић: Не морате датум, можете догађај неки.

Сведок Зоран Јањушевић: Сећам се, тада сам дао оставку. До 1. септембра.

Адв. Горан Петронијевић: Које године?

Сведок Зоран Јањушевић: 2003. године.

Адв. Горан Петронијевић: Након атентата на покојног Премијера Ђинђића, да ли сте наставили у новој Влади односно у Влади у којој је касније Премијер био Живковић, да обављате тај исти посао?

Сведок Зоран Јањушевић: Који?

Адв. Горан Петронијевић: Који сте обављали до тада?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, отприлике сам радио исто, с тим што више нисам да кажем, радио то као за Премијера Ђинђића, него је Премијер Живковић то самостално добијао пошту, бавио се тиме.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала Вам, пошто је то било питање да ли сте формално остали на истом месту и фактички да ли сте радили исте послове. Ви сте ми помогли. Хвала Вам.

Сведок Зоран Јањушевић: Имао сам тада једну аферу и више нисам био подобан за те ствари.

Адв. Горан Петронијевић: Ако сам добро разумео, Ви сте покојног Премијера упознали у децембру 2000. године, тако сам разумео. Да ли можете тачно да определите када сте почели да обављате ове послове аналитике, односно да добијате ова документа о екстерном информисању у односу на тај догађај?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, моје решење као саветника за привреду и аналитику, није исто што и као члан савета за државну безбедност.

Адв. Горан Петронијевић: Управо то, мало ми није јасно, верујте ми, па ако можете само да појасните.

Сведок Зоран Јањушевић: Појаснићу Вам, као саветник за привреду и економију, аналитички сам се бавио његовим захтевима припреме, Србија на добром путу, региона, фирми, предузећа, броја становника, висином сиромаштва, личног дохотка и тако даље, о свим тим да кажем економским делом, а први пут у додиру сам са да кажем безбедношћу имао и тим папирима, након постављења за члана савета за државну безбедност.

Адв. Горан Петронијевић: То је, ако се не варам, крај 2001. године, је ли тако, исправите ме, јер стварно тај део не могу да...

Сведок Зоран Јањушевић: Када је била побуна, па ја то нисам...

Адв. Горан Петронијевић: Не датум, не занима ме.

Сведок Зоран Јањушевић: Узмите Службени гласник, погледајте када је тачно било.

Адв. Горан Петронијевић: Мислим, можемо ли да узмемо да је то крај 2001. године, ако није проблем?

Председник већа: Колега, одговорио је већ. Временски одређено, дакле...

Адв. Горан Петронијевић: Нема потребе судија, нећемо даље ићи ништа у том правцу. Занима ме овај начин технички, како је извођен начин тог екстерног информисања, Ви сте већ доста тога објаснили. Ја ћу бити прецизнији, да ли је било информација које су директно од тих

извора екстерног информисања ишле ка Премијеру без Вашег посредништва?

Сведок Зоран Јањушевић: Све је ишло директно према Премијеру, а онда је мени Премијер давао.

Адв. Горан Петронијевић: Значи тим путем. Хвала Вам.

Сведок Зоран Јањушевић: Значи све дође прво код Премијера, па онда он колико је заинтересован и незаинтересован, да ми да обрадим.

Адв. Горан Петронијевић: Нисам Вас разумео, Ви сте у свом излагању малочас рекли да је посебно у периоду када је дошло до тог поремећаја са овде такође саслушаним сведоком Брацановићем, да ли је тада Премијер непосредно од њега добијао неке податке?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. У вези Макине групе, да ли сте имали информацију да се евентуално припремају напади, атентати, или било шта друго још на нека лица, изузев оно што се догодили и ово што сте рекли у вези Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сад не могу да се сетим тачно, али четири, пет лица је набројано тако да знам, мени је било интересантно то да кажем, Премијер, Лабус, колико се сећам, тада мислим да је био и Јовица Станишић и тако нешто.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте са било којим лицем запосленим у Влади након атентата првог или другог дана обављали било какав разговор на тему догађаја, самог догађаја 12. марта у то време када се догодио атентат?

Сведок Зоран Јањушевић: Као шта?

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте обавили било какав разговор у смислу да сте причали, разговарали?

Сведок Зоран Јањушевић: Само разговор у смислу овако, значи...

Адв. Горан Петронијевић: Неформалан разговор?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи неформални разговор, а нас чланова кабинета, па само смо о томе и причали.

Адв. Горан Петронијевић: Значи није било никаквих формалних задужења, да сте било кога, са неким разговарали званично?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Немам ја ни основе ни права да званично...

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Господине Јањушевићу, претпостављам да сте видели онај снимак чувени, који се много пута..., телевизијски снимак самог догађаја након атентата. Да ли сте Ви оно лице које задње улази у аутомобил на задњем седишту?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато ко је то снимано?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Ви сте били стручњак и за електронику, а и сада сте претпостављам. Да ли Вам је познато...

Председник већа: Колега, нећете ваљда сада питати стручна питања сведока, ипак, није он вештак.

Адв. Горан Петронијевић: Није судија, не мислим то, него само...

Председник већа: Мислим, већ инclinирате ка питањима за вештака.

Адв. Горан Петронијевић: Ако дозволите судија, ја ћу поставити питање, а Ви процените. Мислим да је кредибилитет сведока такав да би могао да одговори на ово питање, Ви сами процените.

Председник већа: Добро, али кажем, мислим ипак да разликујемо процесне улоге.

Адв. Горан Петронијевић: Свакако судија, свакако. Питање за овог сведока је дакле, да ли Вам је познато каквим уређајима везе је располагало обезбеђење господина Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Није и одмах да Вам одговорим на даљња питања, ја сам значи аутоматичар. Нисам инжењер телекомуникација, него аутоматике.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је било шта познато из тог домена?

Сведок Зоран Јањушевић: Није.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Ваша фирма коју сте основали, ако сам добро разумео 1993. године је ли тако?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Она се ако сам Вас добро разумео, бавила ремонтовањем електронике на пловним објектима?

Сведок Зоран Јањушевић: Аутоматике и електронике на пловним објектима.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се евентуално бавила и трговином у неким сегментима?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, вероватно јесте, пошто је то једно време била фирма од 57 људи.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се евентуално бавила и трговином комплементарне опреме која је укључена у Ваш делокруг рада по питању војне опреме?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Ми смо се бавили само ремонтом.

Адв. Горан Петронијевић: 12. март, рекли сте, сишли сте на степенице, затекли ону сцену коју сте толико пута описали. Пришли сте Премијеру, видели прво улазну па онда онај други део, да сада не прејудицирам коју рану, да ли је покојни Премијер са тог места где сте га Ви затекли директно однешен у аутомобил или је још некаква манипулација рађена са њим у међувремену, ако јесте каква, да ли можете да се изјасните?

Сведок Зоран Јањушевић: Мислим да смо га директно однели у аутомобил.

Адв. Горан Петронијевић: Са тог места?

Сведок Зоран Јањушевић: Са тог места.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте познавали сва лица која су била у директној комуникацији са господином Премијером која су била запослена у Влади?

Сведок Зоран Јањушевић: Да ли сам познавао сва лица?

Адв. Горан Петронијевић: Да.

Сведок Зоран Јањушевић: Из Владе Србије?

Адв. Горан Петронијевић: Не само из Владе Србије, него која су била у директном контакту са господином Премијером, изузев министара и саветника?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам временом упознавао лица како сам се са ким сретао, значи, тако сам упознао, зависи од радних састанака, да ли је то седница Владе, одбора, неки фонд или тако даље.

Адв. Горан Петронијевић: Конкретно, да ли је било неких лица која нису била запослена у Влади Србије, а која су била свакодневно присутна?

Сведок Зоран Јањушевић: Који нису били у Влади Србије....

Адв. Горан Петронијевић: Да, а која су била присутна и била у контакту са Премијером?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам. Мислим да сви који су били долазили дневно или седмично да су били у функцији и запослени у Влади Србије или министарствима.

Адв. Горан Петронијевић: Ви сте након овог догађаја остали како сте малочас рекли до овог момента, дакле, још у Влади. Да ли Вам је познато шта се догодило са вратима улаза број 5?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Није ми познато.

Адв. Горан Петронијевић: Да не питам сада сугестивно да ли знате да су мењана?

Сведок Зоран Јањушевић: Није ми познато. Мислим, не знам да ли сте приметили у мојим изјавама, али нисам се бавио камерама, вратима, бравама и тако даље, не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Мислим да ли сте касније, ако сте евентуално улазили на тај улаз, да ли сте приметили неке промене?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Мени је било потпуно свеједно. Нисам био оптерећен на каква ћу врата да уђем, да ли ћу ући на главна, споредна, пета или десета.

Адв. Горан Петронијевић: Претпостављам.

Сведок Зоран Јањушевић: Чак могу и да господину одговорим, ако се председавајући не љути, око ових врата. Ја нисам оптерећен човек да ли ће ми неко отворити или затворити врата. Да ли ћу их ја отворити ногом, или руком, ја сам такав тип.

Адв. Горан Петронијевић: Још једно питање, овог самог односа непосредно после овог догађаја, кажете били сте крвави од тог читавог догађаја, држали сте Премијеру главу у рукама. Да ли сте евентуално видели трагове крви на још неким деловима својим одевним деловима сем претпостављам са кошуље?

Сведок Зоран Јањушевић: Знам да ми је кравата била крвава...

Адв. Горан Петронијевић: Конкретно да ли сте евентуално....?

Сведок Зоран Јањушевић: Највише се видело на кошуљи, зато што је кошуља светле боје била и највише се видело на кошуљи.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је евентуално било трагова на ципелама, на доњем, горњем делу Ваших ципела?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам обраћао пажњу.

Адв. Горан Петронијевић: И само још једно питање које се тиче кадровске политике у тада већ БИА. Да ли је ово први случај да је од Вас тражено, колико сам разумео, Премијер је тражио да нађете таква два човека, како сте објаснили, који су без икаквих веза са криминалом, да ли је то први случај да сте фактички извршили неко предлагање у кадровању у служби безбедности или је то било и раније, ако је евентуално, реците да ли се сећате када?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Значи није никада било. То је први пут и ја сам ту био у проблему.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Никола Гавриловић. Изволите.

Адв. Никола Гавриловић: Господине председниче, ја ћу се надовезати на једно питање и одговор сведока. Питање је било од стране Специјалног тужиоца, односно заменика, после убиства Премијера сведок рече, разних прича сам се наслушао у Влади, ако сам ја добро записао то што сте рекли на питање мислим колеге Мараша?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, ево сада не могу да се сетим да ли сам то рекао, ако сам рекао...

Адв. Никола Гавриловић: Има у транскрипту, неће бити спорно. Интересује ме које су то приче, говори се после убиства Премијера, када су сви дошли, да ли је то вече, да ли је сутрадан, остало је недоречено?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, не могу да Вам објасним, јер то су приче рекла – казала. Као што сам рекао, ја не функционишем по принципу рекла – казала, не бавим се трачевима, кафанским причама, сва моја сазнања проистичу из папира.

Адв. Никола Гавриловић: У реду, то сам разумео. Мене занима само овај део да сте чули неке разне приче, односно разних прича сам се наслушао. Да ли можете да кажете једну, две приче, по чему су оне разне, од кога сте то чули или...?

Сведок Зоран Јањушевић: Толико су безначајне и глупе да немам разлога да их наводим.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Питање сведоку, интересује ме пре него што је постао начелник тог одељења технике и управе технике у служби безбедности Републике Српске, ако сам разумео, да ли је пре тога имао неки професионалних искустава што се тиче безбедности, пре тога шта је радио, да ли је радио нешто у систему безбедности?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам никада. Био сам мобилисан.

Адв. Александар Ђорђевић: Били сте мобилисани где?

Сведок Зоран Јањушевић: Па у рату. У Републици Српској.

Адв. Александар Ђорђевић: Знам, али где, у којој јединици, како, које сте задужење имали, шта сте радили?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам шта да Вам кажем, још и шта сам тада јео? Конзерве.

Адв. Александар Ђорђевић: Не морате да будете иронични, ја Вас само питам, хоћете да одговорите, нећете, не морате.

Сведок Зоран Јањушевић: Нећу да Вам одговорим.

Адв. Александар Ђорђевић: Тако реците. Реците ми које су надлежности БИА?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића јер је то питање регулисано правом – Законом о Безбедносно информативној агенцији.

То сваки грађанин би требало да зна.

Адв. Александар Ђорђевић: Уз дужно поштовање, ја мислим да то, бар ја тешко могу да знам, али мислим да је тај податак и тај закон уопште, мислим да је строго поверљив, тако да...

Председник већа: Не бих рекао да је закон строго поверљив. То сте можда Ви раније чули, пошто је правилник о унутрашњој организацији РДБ-а био државна тајна. Закон је сада јавно објављен и могу да Вам га покажем, ако хоћете.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја говорим о домену послова само којима се БИА бави, значи...

Председник већа: Па, управо су послови дефинисани врло кратко, али јасно.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Ево да ли је борба против организованог криминала у надлежности БИА?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића јер се односи на правна питања, а објаснио сам да сваки грађанин треба да зна право.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро. Када је сведок звао господина Веруовића у Бања Луци 21. фебруара, после овог догађаја код хале Лимес, интересује ме, пошто није о томе, значи прешли смо преко тога, једноставно само да каже, да ја не бих био сугестиван, да му не бих постављао, оно што је изјавио господин Веруовић, значи шта га је упознао, шта се десило, када се десило, како се десило и тако даље. Да ли може да објасни шта је рекао господину Веруовићу преко телефона?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића јер је сведок већ одговорио на то питање два пута.

Адв. Александар Ђорђевић: Одакле сведоку информација о том догађају, коју је пренео господину Веруовићу?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића јер је сведок већ одговорио на то питање шест пута.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли сведок може да одговори зашто праћење те Земунске групе, после тог догађаја код хале Лимес, чији је наводно припадник Дејан Миленковић био, зашто није одређено праћење те групе, зашто није похапшена та група, зашто нису лишени слободе и тако даље?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића јер је питање апсолутно безпредметно, а и сведок је одговорио на то питање да се није бавио оперативним радом.

Адв. Александар Ђорђевић: Ко је, по сведоку, одговоран за безбедност Премијера, ко одговара за безбедност Премијера?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Александра Ђорђевића јер је сведок већ одговорио на то питање, рекавши МУП и БИА.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја се извињавам нисам чуо од колеге, заиста ја се извињавам, нисам чуо.

Председник већа: Да. Омета Вас колега Марко Миливојевић је ли сугерисао или шта је рекао.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја нисам чуо. Стварно нисам чуо ни једног ни другог заиста.

Председник већа: Кога пре треба да слушате мене или њега?

Адв. Александар Ђорђевић: председавајући, ако можете само...

Председник већа: Рекао је сведок да су били задужени МУП и БИА за безбедност Премијера.

Имате ли још питања?

Адв. Александар Ђорђевић: Да. Да ли се сведок сећа шта је било са том мајицом коју је подметнуо Премијеру на месту догађаја, када је покушао да му заустави крв?

Сведок Зоран Јањушевић: Не знам.

Адв. Александар Ђорђевић: Наставио бих се, само још једно питање, на питање колеге Булатовића, а везано је за ону информацију припадника обезбеђења Премијера да тај уређај за ометање радио таласа није радио и тако даље, па је сведок потврдио да је био информисан о томе, али је рекао нисам знао шта бих ја са том информацијом могао да урадим. Моје питање је да ли је могао о томе да обавести Премијера и да ли је то урадио?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам сматрао за сходним да га ја обавештавам о томе, ту је имао свог шефа обезбеђења, они су све радили, обавештавали га из своје надлежности.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питање има адв. Крсто Бобот.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем. Само кратко судија. Моје питање је око контаката које је сведок имао са личним обезбеђењем Премијера, значи да ли су ти контакти личног обезбеђења са сведоком као чланом савета за државну безбедност били само са њим или можда и са неким другим члановима савета за државну безбедност из Владе?

Сведок Зоран Јањушевић: То морате да питате њих да ли су са неким још контактирали или само са мном.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Следеће питање, значи ти контакти када су му се обраћали чланови личног обезбеђења чули смо значи да су имали проблем са тим уређајима за ометање радио таласа, да ли су се обраћали сведоку и са неким другим проблемима у погледу организације личне безбедности Премијера?

Сведок Зоран Јањушевић: Организације не, али као што сам, опет понављам, рекао материјалних средстава и жалили су се стално на материјална средства.

Адв. Крсто Бобот: Моје последње питање да ли је ту комуникацију, значи те врсте коју је имао са личним обезбеђењем као члан савета државне безбедности, да ли је преносио непосредно или министру унутрашњих послова или начелнику БИА и да ли је сматрао да треба да преноси такве информације или Премијеру лично?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Крсте Бобота због тога што је сведок одговорио на то питање, а по функцији председник Владе Републике Србије је био и председник савета за државну безбедност, тако да заиста је безпредметно да га неко обавештава о томе што сам лично зна и писменим путем или непосредним учешћем.

Председник већа: Право на питање ...

Адв. Крсто Бобот: Моје питање је било само да ли је он преносио своју личну комуникацију са обезбеђењем, а не службена документа која иду у савет за државну безбедност. То је била суштина мог питања.

Председник већа: Не. Нисам Вас разумео да сте тако поставили питање, него да ли је преносио комуникацију са припадницима непосредног обезбеђења Премијеру, везано за недостатак материјалних средстава.

Адв. Крсто Бобот: Тако је, и Премијеру и министру унутрашњих послова и начелнику БИА и тако.

Председник већа: Дозвољава се питање.

Сведок Зоран Јањушевић: Ја нисам имао потребе то да радим зато што и Милан и возач Бијелић су са њим свакодневно у ауту били, тако да су му они то директно говорили.

Адв. Крсто Бобот: Судија, ја морам да поставим још једно питање, шта сведок закључује, због чега су се онда они њему уопште обраћали?

Председник већа: Не. Невезано за то, него...

Сведок Зоран Јањушевић: Питајте њих.

Председник већа: Него, да разјаснимо још једну ствар. Да ли је председник Владе др. Зоран Ђинђић био упознат са том проблематиком везаном за недостатак евентуално, оно што су се жалили припадници обезбеђења са техничким средствима, опремом, ради бољег обезбеђивања његове личности?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесте. Значи, како су се мени жалили, тако су се и њему сваки дан жалили.

Председник већа: Одбрана даља питања нема.

Право на питања имају окривљени.

За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, пар питања само јер је доста питања постављено, па да не би то дуплирали. Пошто је сведок рекао да се са мном никада није упознао, да ли сведок може да нам каже када смо се он и ја први пут видели?

Сведок Зоран Јањушевић: Ја сам рекао када смо се први пут видели.

Окр. Милорад Улемек: Да ли је то, колико сам ја схватио било први пут на Институту безбедности?

Сведок Зоран Јањушевић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Ви одговорно тврдите то?

Сведок Зоран Јањушевић: Па, Ви ми реците где смо се други...

Председник већа: Добро. То би могло евентуално кроз суочење, евентуално то, али можете наставити са питањима.

Окр. Милорад Улемек: Када је сведок рекао у свом излагању, ја претпостављам да се то односило на одговор на једно питање од пуномоћника, везано за Брацановића, па је рекао они су увек лагали или да ја сада ту нешто не бих сугерисао, па ме занима ко су то они који су лагали?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам рекао они су лагали, него сам рекао да више нисам веровао господину Брацановићу и да ме је он лагао.

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам онда, ја сам записао, добро, да сте рекли да су они стално лагали али им је то било у крви и тако даље. Да ли сведок може да нам каже, с обзиром да је био у овом савету за државну безбедност, да ли је тај савет образовао неку комисију која је требала да истражи мотиве или да утврди шта се дешавало током протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Зоран Јањушевић: Јесте. После побуне је формирана комисија.

Окр. Милорад Улемек: Да ли зна да ли је тај извештај икада некеме презентирао, да ли је написан, да ли је презентовао савету или некеме?

Сведок Зоран Јањушевић: Мени није, али мислим Премијеру да.

Окр. Милорад Улемек: Да ли Вас је занимало шта је та комисија закључила у том извештају?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Није ме интересовало.

Председник већа: Додатно питање од стране председника већа, да ли је постојао писмени извештај комисије о узроцима, мотивима, позадини и разлозима протеста ЈСО-а новембра 2001. године?

Сведок Зоран Јањушевић: Знам да је постојао извештај те комисије, али не знам садржај.

Председник већа: Да ли сте Ви видели у писменом облику тај извештај?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам никада видео.

Председник већа: Добро. Хвала. Наставите са питањима.

Окр. Милорад Улемек: Пошто је сведок поменуо да се на једном од тих састанака, колегијума, како би то назвали, расправљало између осталог и о Јединици за специјалне операције, па је ту кроз једно питање и дао одговор да је Јединица почела да демонстрира силу по граду. Па, ако може да нам опише овде каква је то демонстрација силе била, од стране кога?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, министар Михајловић је прочитао извештај о неком сукобу у центру града у коме су учествовали и припадници Јединице са интервентном патролом.

Окр. Милорад Улемек: Да ли може да се сети који је то период био, ако може?

Сведок Зоран Јањушевић: Не могу да се сетим. Не знам. Вероватно постоје службене белешке око свега тога.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Ја Вас само питам ако можете да се сетите. Није проблем. Пошто је сведок рекао да је после протеста Јединице за специјалне операције донета одлука да сва ангажовања Јединице за специјалне операције иду, ако сам ја добро разумео, прво преко савета, па онда уз одобрење Владе, па ме занима да ли је сведок упознат да су припадници Јединице за специјалне операције у периоду од 2002. године па до 12. марта били радили на обезбеђењу аеродрома Београд?

Сведок Зоран Јањушевић: Нисам упознат са тим.

Окр. Милорад Улемек: Да ли сведок може да нам каже да ли је, сада, Ви ме господине председавајући исправите ако је питање мало капциозно или сугестивно, како се то каже, да ли је сведок са мном икада на Институту безбедности разговарао о набавци опреме за хеликоптерску јединицу Јединице за специјалне операције?

Сведок Зоран Јањушевић: Не. Нисам никада са Вама разговарао о томе. Господин Брацановић је значи био иницијатор тог разговора да за потребе Јединице треба да се набаве резервни делови и да треба да се у буџету предвиди ставка за набавку резервних делова за хеликопотере.

Окр. Милорад Улемек: Са мном значи нисте разговарали?

Сведок Зоран Јањушевић: Значи, рекао сам Вам, колико се ја сећам господин Брацановић је то тражио од мене.

Окр. Милорад Улемек: Немам више питања.

Председник већа: Да ли од осталих присутних окривљених има питања за сведока Зорана Јањушевића, да ли се неко јавља за реч?

Првоокривљени, можете се вратити на оптуженичку клупу.

Констатујем да питања окривљених нема.

О предлогу за суочењем између првоокривљеног Милорада Улемека и сведока Зорана Јањушевића право и обавезу има да се изјасни заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Не противим се овом предлогу.

Председник већа: О овом предлогу право и обавезу имају да се изјасне и браниоци првоокривљеног. Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Ми се не противимо судија том предлогу. Напротив, да није уследио такав предлог са стране пуномоћника, ми би га предложили. Хвала.

Председник већа: Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог адв. Радивоја Пауновића за извођење процесне радње суочења између првоокривљеног Милорада Улемека и сведока Зорана Јањушевића на околности противречности њиховог исказа, да ли су се раније познавали и да ли је евентуално сведок Зоран Јањушевић био са друге стране Перућког језера када је према тврдњи првоокривљеног Милорада Улемека преношена дрога – хероин по договору као што је навео у својој одбрани, као небитна околност за утврђивање чињеничног стања у овој кривичној ствари.

Председник већа: Реците нам да ли постављате захтев за накнаду трошкова изгубљене зараде и трошкова превоза?

Сведок Зоран Јањушевић: Не.

Председник већа: Добро.

Отпушта се сведок Зоран Јањушевић.

Можете да идете.

Да ли има примедби на исказ сведока Зорана Јањушевића?

За реч се јавља адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја имам један приговор фактички на исказ јер ми смо данас овде пред судом имали сведока који је ускраћен једном обавезом чувања државне тајне, тако да смо имали једног полусведока. Многа питања су остала затворена, нисмо могли да га питамо управо због тога што је он био везан службеном тајном, због његовог рада у овом савету за националну безбедност, тако да мислим да данас смо имали једног под знацима навода, без увреде, не мислим ништа цинично, једино тако да назовемо фактички једног половичног сведока. Неке ствари смо могли да...

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊЕ СЕ адв. Ненад Вукасовић да не вређа сведока Зорана Јањушевића.

Одузима Вам се реч. Седите.

Адв. Ненад Вукасовић: Одузмите ми, немам ништа против.

Председник већа: И не можете имати ништа против јер ја овде руководим.

За реч се јавља адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Ево судија, мало сте нервозни, па нећемо тензије.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одузима се реч адв. Момчилу Булатовићу јер се на непристојан начин обраћа председнику већа.

Пре свега, нисам нервозан, а Ви сте у ствари нервозни и не знате шта говорите. Седите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја молим да о овоме што сте ми одлучили овако, да веће одлучи да ли можете да ми одузмете реч коју ми нисте ни дали.

Председник већа: Дао сам Вам реч али сам одмах и одузео јер сте прво рекли неколико речи. Ево одлучиће веће. Добро. Чуо сам и знам шта мислите.

Адв. Момчило Булатовић: Не дај Боже да знате.

Председник већа: Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ адв. Момчилу Булатовићу да изнесе примедбе у односу на исказ сведока Зорана Јањушевића.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала већу. Видите судија о чему се ради. Имали смо данас сведока господина Јањушевића који очигледно је био на јако одговорним и кључним местима у кабинету покојног председника Владе господина Ђинђића. Стекао сам утисак да господин Јањушевић из само њему знаних разлога избегава одговор на нека питања, а на нека питања није могао да одговори због статуса који је имао као члан савета за државну безбедност, па самим тим смо остали заиста ускраћени за многе битне одговоре који би нам помогли да утврдимо чињенично стање на правилан и потпун начин. Да ли о томе треба водити рачуна пре и како је дошло до тога, ја заиста нисам ни знао позиције господина Јањушевића и шта је он све у животу радио. Видим да је био и стечајни управник и имао своју фирму и члан савета и обавештен и све то. Господин Јањушевић је данас одбио чак да одговори на једно питање које је поставио колико се сећам колега Ђорђевић, а није дао разлоге зашто, а тиче се његовог рада пре 1991. године. Према томе, мислим да је ово један сведок који нам данас није помогао много, да ли из објективних или субјективних разлога, тако да ћемо морати ту да..., отворио нам је нека питања друга која ћемо морати на жалост уместо да скратимо његовим сведочењем отворио нам је простор да морамо на друге начине да утврђујемо јако битне чињенице. Хвала.

Председник већа: Право на примедбе има адв. Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Само бих се надовезао на колегу Булатовића. Значи, сведок није желео да ми одговори на једно питање, баш је тако рекао, нећу да одговорим. Мислим да сте Ви требали да реагујете, ето само утолико, ништа више. Хвала Вам.

Председник већа: Има и право колега, у оквиру упозорења, тако да не може се на јасан начин видети да ли је одбио без законског разлога да одговара на питања јер би онда уследила казна.

Поново се јављате, изволите. Ево да протумачите Ви сада.

Адв. Александар Ђорђевић: Не. Нећу тумачити, него кажем није дао никакве разлоге, само је рекао «нећу да одговорим на то питање», значи без икаквог разлога.

Председник већа: Управо због тога и говоримо о разлозима, можда су службене природе, одавање државне тајне, службене тајне или излагање кривичном гоњењу, колега, размишљајте мало о томе.

Право на примедбе има и првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући ја имам примедбу на исказ овог сведока, зато што одговорно тврдим да овај сведок није у свему говорио истину овде, нећу да кажем да је лагао, да ми не би одузели реч. Прво, овај сведок је нетачно, односно није хтео истином да одговори на питања која сам му ја поставио, а која се тичу тога када смо се он и ја први пут видели и тако даље. Он је овде рекао да ме је једини пут видео на Институту безбедности што није тачно. Ја одговорно тврдим да смо се сведок и ја упознали 1992. године у мају месецу у Сарајеву, на Илици у канцеларији тадашњег командира станице полиције Томе Ковача, да смо се касније виђали, значи и у Влади Србије, да смо били заједно и на вечери са покојним Премијером, да смо на Институту имали много више сусрета него што је то сведок овде изјавио. Не знам због чега нисте дозволили суочавање, значи нећу да не дај Боже приговарам Вашој одлуци, али мало је чудно то да смо овде имали два заменика начелника службе који су били ослобођени државне тајне, а овде смо имали посебног сведока који је не знам, ја нисам схватио шта је он био у Влади Србије, који није био ослобођен државне тајне, тако да уколико буде било предлога, ја ћу предложити касније да се овај сведок поново позове, ослобођен државне тајне, па да нам разјасни нека питања која су по мени овде доста важна и кључна, да би ушли у срж целог овог проблема. Толико. Хвала.

Председник већа: Вратите се па нам реците на које околности које би биле битне за утврђивање чињеничног стања треба поново саслушати сведока Зорана Јањушевића уз тражење суда да се ослободи од чувања државне и службене тајне?

Окр. Милорад Улемек: Па, ево овако, ја ћу покушати сада из главе, оно што се сећам. Рецимо сведок је рекао, значи то је онда у почетку, када је почео да тако кажем да се нећка, да неће да одговара на поједина питања, позивајући се на државну тајну, а везано за све оне приче које су се дешавале на састанцима везане за организовани криминал, везане за Земунски клан, везане за Јединицу за специјалне операције, везане за извештај који је читао Душан Михајловић. Он је то наводно рекао да су то само били неки аналитички извештаји и тако даље, али то није тачно. На тим колегијумима или састанцима су се тачно износила и оперативна сазнања до којих је полиција, БИА и све оне службе и структуре које су се бавиле тим, слала том колегијуму јер да су се само доносила аналитичка сазнања тај колегијум или тај скуп тих људи не би могао да доноси никакве закључке. Према томе, ја мислим да ту причу треба мало више отворити и видети заправо о чему се ту радило јер је много ствари сведок остао недоречен. Не знам да ли је то нека мода, сви који су били на неким важним функцијама, када дођу овде сви се умире ко мишеви, нико ништа не зна и сви вичу не знам, не сећам се, нисам био, нисам ја, а сви када су били на неким функцијама, сви су све знали, писали су књиге, давали су интервјуе за новине, не знам гостовали у разноразним емисијама и сви су све знали, а када дођу овде, онда су сви оволицни мали ко мишеви, нико ништа не зна. Да ли их Ви плашите или не знам, али то је чињеница онога што смо ми видели овде. Толико.

Председник већа: Не знам само чиме.

Окр. Милорад Улемек: Не знам.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Да ли од присутних окривљених има још примедби на исказ сведока Зорана Јањушевића?

Констатујем да примедби даљих нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставиће се 15. марта 2005. године са почетком у 10,00 часова.

Планирано је саслушање сведока Дејана Михајлова и Душана Михајловића.

Довршено у 15,07 часова.

Записничар

Председник већа-судија